

BIKINISESONGEN

Originalmanus til spillefilm

av

Morten Barth

Versjon 7
Januar 1993

FORTEKSTER

- med MUSIKK som fortsetter over i møtet med -

INT. LEOS ROM - DAG

- LEO, som står foran speilet og komponerer antrekk. Han er en mann som skal et sted. Han er 28 år, kvikk og energisk, og har skapet fullt av klær som ikke vitner om altfor diskret og velutviklet smak. På veggene henger plakater som reklamerer for eksotiske reisemål. Musikken kommer nå fra en gammel Kurér radio. Vegg i vegg hører vi dessuten hele tiden lyden av et samleie i en knirkende seng (OFF), som blir stadig heftigere. Lyden affiserer ikke Leo.

Omsider er Leo fornøyd med antrekket sitt, som er nokså glorete. Men det er en glorethet han bærer med stolt verdighet, der han fornøyd iakttar seg selv i speilet. Akkurat sånn skal det være. Han er klar for å gå ut.

INT. TRAPP - DAG

En dør på toppen av en trapp. Samleielysten dør hen (OFF) bak den. Leo banker på.

LEO

Fattern!

LEOS FAR åpner. Han er i slutten av 50-årene. Svett og lykkelig drar han en slåbråk om seg. Bak ham på senga strekker LEOS MOR (ca. 55) seg dovent, står opp med laknet rundt seg.

LEO (CONT'D)

(til faren)

Hvilken av bilene er det som går?

FAREN

Best sjanse for at det er Ladaen.

Moren kommer til. Hun synes sønnen er fin.

MOREN

Hvor skal du da, Leo? Penjakke og alt ting. Er det en dame?

LEO

Nei, det er Snorre.

MOREN

(blir skuffet)

Å, han...

LEO

Ja...?

FAREN

Mora di er nådeløs når det gjelder menn.

De stråler mot hverandre, Leos mor og far. De er et eksempel som aldri kan etterfølges. 30 års heftig lykke, legemliggjort.

EXT. LEOS HJEM - DAG

Leo roter i motoren på en utrangert gammel Lada. Bak ham ligger huset, omgitt av en liten skog av gamle kjøleskap og hensatte bilvrak. Fra foreldrenes åpne vindu lyder morens latter. Så begynner senga der oppe å knirke rytmisk igjen (OFF).

Leo får bilen til å starte, smekker igjen panseret. Han ser irritert på en oljeflekk han har fått på jakka. Det mjauer ved føttene hans.

Mild i blikket løfter Leo opp gårdens grå katt. Så merker han det:

LEO

(til katten)

Skal du ha unger nå igjen, pus?

Du er jo helt dyrisk.

Han setter katten forsiktig ned igjen, kjærlig og oppgitt. Han kikker under bilen - ingen katter der - før han setter seg inn.

EXT. VESTLANDET - DAG

Leo kjører gjennom et høstlig Vestland som ikke viser seg fra sin beste side. Det synes naturstridig å bo her. VO over bildene, en ennå ukjent stemme:

SNORRE (VO)

Hva er det du alltid har drømt om? La meg gjette. Du har alltid drømt om måneskinn over havet, om palmesus og en mild nattbris som kjæler med din hud, mens du hviler ved din elskedes side, på en strand som ligger hvit rundt bukten, som et smil i tropenatten.

EXT. SNORRES HJEM - DAG

Leos Lada skramler opp en gammel allé.

I enden troner et kjempemessig, falleferdig sveitserhus i tre etasjer. Det gamle herskapshuset har ikke sett vedlikehold på denne siden av krigen.

SNORRE (VO)

Det forførende blikket hans sank inn i hennes, og hun kjente knærne bli som gelé. Denne mannen, tenkte hun, vil jeg følge til verdens ende.

Leos Folkevogn stanser utenfor herskapshuset.

INT. SNORRES HJEM - DAG

Leo kommer rett inn uten å banke på. Han kan veien gjennom huset. Vedlikeholdet er like mangelfullt innvendig. Tykt støv overalt, gardiner i laser, lakner over møblene, pappesker og rot. På veggene overalt i huset henger elefant-rifler og hagler, og troféer fra storviltjakt i Afrika, Asia og Alaska.

SNORRE (VO)

Hun kjente noe bli stukket inn i hånden hennes. Stivt, knitrende papir. Hun så på det glansete trykket. Ja, sa han. Det er to billetter. På første klasse -

Leo passerer døråpningen til en av stuene. Der sitter SNORRES MOR, en flott kvinne på vei mot de 60, fallert overklasse som holder stilen med de små midler som ennå er til rådighet. Hun er ingen tragedie. Leo hilser.

LEO

Hei, fru Ekdal.

MOREN

Er det "hei" det heter nu for tiden?

LEO

Ja, stort sett.

Hun nikker. Så har man lært noe i dag også. Leo går videre.

INT. SNORRES "HULE" - DAG

Snorres "hule" er full av bøker, nedstøvet alle sammen. Over Snorres skrivebord henger et stort portrettfoto av James Joyce. SNORRE selv er 28 år, like gammel som Leo. Han har en sakte rytme i kroppen, og er intelligent et underfundig vis. Han sitter i tøfler og røkejakke ved en skrivemaskin og klaprer i vei.

Leo toger inn døra, tar en mannekengsvingom på gulvet og viser fram antrekket.

LEO

Nå, hva synes du?

Snorre ser ikke engang opp fra skrivemaskinen. Når han snakker, er det stemmen fra VOen.

SNORRE

Hva er drømmemålet? Hvor drømmer du om å dra?

Leo blir skuffet.

LEO

Bora-Bora...

Snorre skriver videre.

SNORRE

(leser høyt det han skriver)

- til Bora-Bora. Han hadde lest hennes innerste drømmer som en bok, og hun ville at den aldri mer skulle lukkes.

Snorre lener seg tilfreds tilbake. Leo får opp spiriten igjen.

LEO

Nå har jeg opplegget!

Snorre ser antrekket.

SNORRE

Ruter og striper matcher ikke.

Leo blir enda mer skuffet, slår det bort.

LEO

Det var salg. Men som sagt, opplegget.

Snorre ser oljeflekken på Leos jakke, tørker den vekk med et lommestørkle, uten kommentar.

SNORRE

Du husker sist du var ute. Da var det tweedfrakker til pudler.

LEO

Dette er idiotsikkert. Det er bikinier!

SNORRE

Bikininier?

LEO

Ja! Vi drar rundt og selger bikinier!

SNORRE

"Vi"?

LEO

Ja. Vi drar i morra.

Snorre løfter gardinet til side, ser ut.

Gjennom vinduet. Trærne står nakne, i fjellssidene kryper snøen nedover.

Ved siden av Snorre stråler Leo ved synet av vinteren som er i anmarsj. Gardinene de holder til side er like råtne som i resten av huset, og Leos faller ned i traser. Men han merker det knapt.

LEO (CONT'D)

Ideell årstid! Alle selger bikinier rett før badesesongen starter. De er rådyre når sommeren kommer. Men det er det geniale med dette. For alle jenter syns de er for feite, ikke sant? Spør meg ikke hvorfor. Helt umulig å skjønne seg på dem. Så når vi selger bikinier billig nå, så kommer folk til å kjøpe som gjerne. For da rekker de å slanke seg inn i dem til sommeren kommer. Det argumentet der kan ikke slå feil! De får hele vinteren til å slanke seg, hva? Og så skjønner de at vi ikke lurer dem. Ærlighet varer lengst. Og når vi er rike, så drar vi til Bora-Bora! Bare pakker og drar.

Snorre ser på ham med bunnløs skepsis. Leo mister noe av futten. Han går en rastløs runde i rommet. Ser på arket som står i skrivemaskinen.

LEO (CONT'D)

Imponerende. Du har ordet i din makt.

Snorre har satt seg under et stort trofé. Han kjenner Leo for godt.

SNORRE

Jeg har det bra her. Jeg har ikke planlagt å dra noe sted.

Leo drar arket ut av maskinen, legger det i en konvolutt, adresserer den og setter på frimerke mens han snakker:

LEO

Nei, nettopp. Du skriver for -
 (leser adressen høyt)
 - "Amor", boks 4, 1342 Jar - for
 noen hundringser i måneden. Og
 kommer deg aldri ut. Det jeg
 snakker om er virkelige penger.
 Og det virkelige livet. Kast deg
 uti det, for en gangs skyld. Du
 har det som trengs, du. Hvis du
 bare vil. Du har stil. Du har
 talegaver. Du veit å kle deg -
 for det litt bedre klientellet,
 lissom.

Han gjør en langt mindre oppvisning på gulvet.

LEO (CONT'D)

Du ser sjæl. Jeg trenger deg.
 Og... jeg har betalt halvparten
 allerede...

Snorre sukker tungt i stolen sin. Men Leo er en flyktig natur, og entusiasmen tar ham igjen.

LEO (CONT'D)

Og så alle damene da, mann! Det
 blir reine triumftoget. De kommer
 til å stå langs veien og vente.
 "Der kommer bikini-ekspressen!".
 For ryktene går, vet du. Så der
 står de. Ensomme hunnkjønn i alle
 utgaver du kan tenke deg! For
 husbonden jobber på
 oljeplattform! Kommer ikke hjem
 før om to uker... Eller er
 arbeidsledig og sitter på kafé.
 Er det ikke genialt?

Han stråler mot Snorre, full av forventning og hormoner. En mann med en idé. Fremad i alle retninger.

INT. SNORRES HJEM - DAG

Snorres mor sitter i stolen sin. Hun skjenker sherry i et glass. Snorre er forskanset bak et pledd i sin egen stol. Han er hensunken i dyster overveielse.

MOREN

Les et dikt for meg før du drar.

En bok ligger klar på bordet mellom dem, med et bokmerke. Snorre griper den, nærmest automatisk, leser (André Bjerke):

SNORRE

Tro ikke frosten
som senker en fred
av sne i ditt hår.
Alltid er det
på jorden et sted
tidlig vår.
Tro ikke mørket
når lyset går ned
i skumringens fang.
Alltid er det
på jorden et sted
soloppgang.

(stanser med ett)

Hvem sier at jeg skal dra noe
sted?

Moren indikerer farens portrett, flankert av rifler og troféer.

MOREN

Du er en Ekdal. En ekte Ekdal
reiser alltid ut og erobrer
verden.

SNORRE

Det har blitt gjort allerede.

MOREN

En ting insisterte din far på.
Alltid et sokkeskift. Og en pen
jakke, om man skulle bli invitert
til middag.

SNORRE

Jeg skal ingen steder.

MOREN

Gud skal vite at du ikke er den
første man ville tenkt på til
oppgaven. Men din venn Leo
trenger noen til å passe på seg.

Snorre vrir seg i stolen. Moren kjenner hans ømme punkter.

EXT. FJELLVIDDE - DAG

Snorre hutrer. Han har en litt gammelmodig mørk dress på seg, en slående kontrast der han står ved siden av den overdådig kledde Leo. En haug med bagasje bak dem, bl.a. to gitarer. De venter, midt på en øde fjellvidde.

En støvsky nærmer seg på veien. Den blir til to biler. Det er en stor svart amerikansk personbil av ny modell, og en gammel lastebil med trelemmer og presenning over. Den må engang ha tilhørt en hippie, for den er overmalt med blomster i alle farger. Et reservehjul er surret fast foran.

Bilene stanser. RAYMOND (ca. 50 år) stiger ut av amerikaneren. Han er av sosialarbeidertypen, en som har hatt litt for lett tilgang til maktmidlene, men nå er fratatt dem, og har begynt for seg selv. Han kan nok være meget farlig. Men hvert ord han sier er mildt og uangripelig. Han ser seg selv som en som gjennom handlinger i hverdagen sprer lykke blant medmenneskene. Han har lusekofte med dressjakke utenpå, og en sosialdemokratisk rød rose i knapphullet. Han beundrer Leos slips, ser på den innvevde signaturen.

RAYMOND

Countess Mara. Kvalitet.

Leo er stolt. Raymond ser seg granskende om på vidda, og er fornøyd. Han nikker til mannen bak rattet i lastebilen.

ROBERT hopper ut av lastebilen. Han ser ut til å ha fulgt med bilen fra den ble malt - en gjenglemte hippie, ikke av de mest oppvakte. Han er sin herres hund. Han åpner lemmen på lasteplanet, svinger seg opp.

RAYMOND (CONT'D)

Mine herrer...

Han leder Leo og Snorre bort til lemmen, der Robert spretter åpen en brun eske, og viser innholdet. Det er bikinier, en masse av dem, i alle farger. Bak ham er lasteplanet nesten fullt av identiske esker.

Leo stråler. Snorre er skeptisk.

SNORRE

Er det små størrelser?

RAYMOND

Gud har skapt oss, og Arbeiderpartiet har gitt oss hus og mat. Men fritid er også viktig. Fritid for alle. Så - ja, kamerat, her er små og store, brede og smale.

(MORE)

RAYMOND(cont'd)

En hyllest til menneskeheten i
alt dens rike mangfold. Vi er for
det, vet du. Vis dem, Robert.

Robert tar en bikini fra esken, hopper ned fra lemmen
igjen. Han drar ut en diger, lurvete bastardbikkje fra
passasjeretet i lastebilen. Dyret er på størrelse med en
oksekalv. Han peker - "Sitt!" - men bikkja enser ham ikke.
Robert selv er betraktelig bedre trenet.

Imens løsner Raymond reservehjulet på lastebilen, og skal
ha det med seg. Leo stanser ham spørrende. Raymond blir
terapeutisk og farlig.

RAYMOND

Det var med i avtalen. Spille-
reglene er til for å følges.
Hvordan skulle det ellers gå? Men
synes du de er urimelige, så kan
vi hjelpe deg. Vi kan snakke om
det.

LEO

Det var ikke sånn ment...

SNORRE

(til unnsetning)

Hvis dette er så smart, hvorfor
reiser du ikke rundt og selger
bikiniene selv?

RAYMOND

(blir nesten drømmende)

Det er ingenting jeg heller vil.
Unntatt én ting. Å være hos min
kjære hustru når hun føder vårt
barn. Og det skjer når som helst.
Hele velforeningen følger solidar-
isk med. Gutten blir medlem i
boligbyggelaget fra den dagen han
er født. Det er et kjærlighets-
barn.

Dette lyder jo bortimot uangripelig. Men Snorre gir ikke
helt opp.

SNORRE

Men hvorfor får ikke kameraten
din...?

Et blikk på Robert forklarer endel. Han strever med å dra
bikiniene på den digre bastardbikkja. Nå ser vi tydelig at
han har arr i tinningene etter lobotomiinngrep. Raymond
følger blikket, blir lavmælt og trist.

RAYMOND

Han var en tragedie da jeg traff
ham.

(MORE)

RAYMOND(cont'd)

Han hånte ærlig arbeid og trodde han tenkte selv. En tragedie...

Han ruller reservehjulet bort til amerikaneren, og lempet det inn.

Så har Robert fått bikinien på bikkja. Han har tredd underdelen på bakbeina, og dyttet halen godt nedi, tredd overdelen inn på bikkjas forbein, og hekket igjen over ryggen. Nå løfter han dyret opp under forbeina, opp på tobein, iført bikinien. Bikkja er godmodig, og finner seg i det.

RAYMOND (CONT'D)

Velstand er ingen gave. Det er noe vi skaper sammen. Gratulerer med århundrets handel, mine herrer. Ikke mange har sånn teft som dere!

Leo ser fornøyd på mannekengen. Raymond blir nesten beklemt over å måtte bringe et nytt emne på banen.

RAYMOND (CONT'D)

Femti esker à førti bikinier er to tusen bikinier à tjue kroner er førti tusen kroner minus forskudd tjue tusen blir tjuetusen kroner kæsje. Men lastebilen får dere på kjøpet, da.

Leo nikker tilfreds, drar opp en tykk seddelbunke fra langt nedi buksa, begynner å telle opp.

Raymond ser misbilligende på. Penger i buksa!

Leo overrekker bunken. Raymond tar imot med sprikende fingertupper, og vil nødig ta i sedlene. Han gir dem raskt videre til Robert.

Leo ser spørrende på ham; er ikke pengene hans gode nok? Raymond glatter raskt over, slår unnskyldende ut med armene.

RAYMOND (CONT'D)

Penge-eksem. Kan'kke ta i penger. Det dreper mye av gleden ved å være bisnissmann.

Robert lukter forsiktig på pengene før han stikker dem i lomma.

Raymond, Robert og bikkja entrer amerikaneren. De vinker og starter opp. Bilen spinner rundt på veien, og innhyller Leo og Snorre i en diger støvsky, før den brøler avsted.

Støvet og stillheten legger seg. Lastebilen står der med åpen baklem.

Leo og Snorre går rundt den, ser på den. Leo stryker hånda lykkelig over den støvete skjermen.

LEO
Vi er bikiniselgere.

SNORRE
(skeptisk)
Er vi?

Snorre river åpen den ene esken etter den andre. Alle inneholder bikinier ulike farger, og i de villeste materialer og utførelser.

Leo har sett på, hoderystende. Nå gliser han fornøyd.

LEO
Klart vi er!

INT. LASTEBIL - DAG

Leo kjører. Han er lykkelig som et barn mens han ser landskapet hompe forbi.

LEO
Yahoo!

SNORRE
Jeg er sikker på at de er svindlere. Både bilen og lasset er tyvegods.

LEO
Neida! Vi betalte for den, og da er den vår.

SNORRE
Du tror det? Ja, ja, du fulgte aldri særlig godt med på skolen.

LEO
En handel er en handel.

SNORRE
Du har ikke undersøkt såpass engang at du vet at du får beholde det du har betalt for?

LEO
Du skal se du har anlegg for dette. Viktig å kunne prate for seg. Folk kan være vanskelige, vet du. "Gi fra seg penga sine for noen skamløse tøyfiller? Som oppfordrer til utukt og synd?

(MORE)

LEO(cont'd)

Nei, takk!" Det er da det gjelder, vet du - å forklare dem om livet. At det er til for å leve.
(kikker ertende på
vennen)
Du har lest om det, har du'kke det, 'a?

Snorre skjønner at det ikke nytter, og tier. Leo stråler mot verden utenfor, og ser seg om i bilen.

LEO (CONT'D)

Radio her også, jo!

Han skrur den på, finner noe MUSIKK han liker. Han begynner å styre i takt med musikken.

INNKLIPP

Lastebilen sveiver med musikken fra side til side på veien, gjennom Vestlandsnaturen.

TILBAKE TIL

Leo ved rattet. Han stråler, mens Snorre holder seg fast ved siden av ham.

LEO (CONT'D)

Det er dette som er livet! Nå kan alt skje!

SNORRE

Ja, jeg er redd for det...

LEO

Det er det jeg alltid sier. Du er redd for livet. Du bare sitter inne og leser om det.

SNORRE

Livet er å kjøre i sik-sak istedet for rett fram? Hadde visst ikke skadet deg å lese en bok eller to også.

LEO

Hvorfor skulle jeg det? Alt som er mellom pikken og fitta er bare utenomsnakk. Om det er aldri så velformulert.

SNORRE

Det er rett fram som er best, altså, og ikke sik-sak?

Leo rister oppgitt på hodet.

LEO

Dette kommer ikke til å bli lett.
Men bare vent. Du skal få se at
jeg har rett. Når vi snakker om
det - du har vel med kondomer?

SNORRE

Jeg har med ekstra jakke. Og fem
par sokker.

LEO

Tror du det tar så lang tid?

SNORRE

Hvor lang tid?

LEO

Fem uker.

SNORRE

Hva er planen?

LEO

Det er jo det jeg har prøvd å
fortelle deg. Dette er livets
landevei. Vi improviserer.

SNORRE

Du har ingen plan?

LEO

Det er planen.
(peker)
Vi begynner der.

EXT. LANDEVEI - DAG

Snorre ser tvilende opp på et hus i fjellsida ovenfor
veien, høyt oppe på kanten av et stup. Bilen står parkert,
og Leo plukker ut en håndfull bikinier fra lasteplanet.

LEO

Kanskje en fullmoden blondine med
mannen på langtransport!

SNORRE

Kanskje en grå gammel kårkone.

LEO

En blondine av den litt for fro-
dige typen. Som tiner veldig bare
noen forstår dem litt. Ser dem,
liksom. Og med pupper som skulle
vært i Guinness' rekordbok!

SNORRE

Jeg foretrekker mer høyverdig literatur.

LEO

(gliser)

Ja, noveller i "Amor".

(mørkt blikk fra Snorre)

Verst for deg.

Leo retter på slippet og skuldrene. Han sjekker at glidelåsen i buksesmekken glir lett og uhindret. Han lar den være halvåpen. Høyeste beredskap. Han gliser til Snorre, som snur seg vekk med mine som forteller at slikt gutteskryt hever han seg høyt over.

Leo begynner på oppstigningen til gården, forbi filmhistoriens største og underligste postkasse. Snorre setter seg til i bilen med en diktbok.

EXT. GÅRD - DAG

Leo utenfor huset. Han banker forventningsfullt på døra. Han venter. Ingen svarer. Neivel. Han får gå rundt huset og se.

Bak huset renner en liten elv i små stryk. Over kanten av elvebredden stikker hodet på BLONDINEN som bor her, opp. Hun jager fram en skokk sauer. Hun får øye på gjesten og smiler.

Leo hilser, med store øyne. En blondine! Han holder fram bikiniene, og blir selger, det beste han har lært.

LEO

En strålende dag, frøken! Har De sett maken? Får jeg lov å vise Dem vår uimotståelige bikini-kolleksjon for neste sesong? Vi er litt forut for vår tid. Men det er for at våre kunder kan bli akkurat moteriktige når sesongen starter.

Han demonstrerer én og én.

LEO (CONT'D)

Vi har denne i langhåret nylon-pels. Til isbading. Vi har dem i rosa, turkis og oransje. Og denne i klar, gjennomsiktig plast, for de dristige. Og denne -

Han holder fram en bikini med små propeller på brystene, som snurrer rundt når han veiver i lufta med den.

LEO (CONT'D)

- kaller vi Twin Otter'n. Garantert suksess på enhver strand. Bading skal jo være en fest. Bare niognitti femti per sty--

Leo får med ett hakeslepp. Og det er kanskje ikke rart -

- for nå reiser blondinen seg og stiger naken som et nyfødt barn fram mellom steinene. Hun er overhodet ikke blyg, men helt avslappet og naturlig. Hun smiler hoderystende til Leo.

BLONDINE

Vi er nudister.

Leo er totalt overrumplet. Han tenker så det knaker. Ja!

LEO

Har De prøvd å gå i bikini for mannen Deres? Menn liker å se kvinner med litt klær på, vet De. Sånt er litt opphissende.

Blondinen går mot huset, og Leo følger etter som i trance. Han klarer ikke ta øynene vekk fra kroppen hennes.

BLONDINE

Tror du det?

LEO

Javisst. En liten festning de kan erobre. En mann synes alltid sånt er stas når han kommer hjem.

BLONDINE

Ja, jo... Hva koster de, sa du?

LEO

Du får to stykker for det tre ville koste. Kvantumsrabatt.

BLONDINEN

Så mye rabatt har vel ingen råd til?

LEO

Jeg mente omvendt.

BLONDINEN

Vi tror ikke på penger her.

De er framme ved huset.

BLONDINEN (CONT'D)
 (idet hun går inn)
 Men jeg kan kanskje betale deg på
 annen måte?

Leo gisper nesten ved synet av den runde baken hennes vendt
 rett mot ham mens hun bøyer seg inn i et skap i gangen.

BLONDINEN (CONT'D)
 (mens hun romsterer)
 Jeg tar alle tre. En stor fest-
 ning. Det kan bli spennende.

Hun dynger plutselig en sauefell og et fenalår i armene på
 Leo, og smiler til den lamslåtte selgeren. Leo må bare snub-
 le avsted.

Leo stanser på tunet idet han ser en rutebuss dure opp bak-
 ken. Den parkerer. Ut kommer BLONDINENS EKTEMANN, med uni-
 formen på en kleshenger, og ellers splitter naken.

Leo og ektemannen hilser på hverandre idet de passerer
 hverandre - Leo på vei vekk, stiv og unaturlig, ektemannen
 på vei hjem, jovial og hyggelig før han forsvinner inn i
 huset.

EXT. LANDEVEI - DAG

I bilen ser Snorre opp fra boka, blir oppgitt ved synet av -
 Leo som kommer ned lia som en villmann i sauefell og med en
 fenalårklubbe i hånda. Han stanser, først usikker, så litt
 forurettet over vennens oppgitte mine.

LEO
 Hva er det nå, 'a?

SNORRE
 (ser på klokka)
 Hvis vi snur nå, så rekker vi
 hjem før kvelden. Du ser jo selv
 at dette ikke går.

LEO
 Ikke går?

Han ser på sin egen klokke, så på Snorres.

LEO (CONT'D)
 Din har stoppa, den.

SNORRE
 Du har tenkt å spenne det skinn
 over noen vidjer og lage deg båt?
 Og bruke den skinken til å padle
 med? Til Bora-Bora?
 (MORE)

SNORRE(cont'd)

Det er penger det handler om,
mener jeg å huske. Store penger.

Leo blir sta. Han holder fram fellen.

LEO

Praktisk, denne her. Og mye dyr-
ere enn niognitti femti. I but-
ikken. Et bra kjøp, skal jeg si
deg. Eller salg, mener jeg.

Snorre svarer ikke engang, bare ser sarkastisk på Leo og fellen.

EXT. VENTESKUR - KVELD

Snorre sitter våken og hutrer. Han er enda mer sur og gretten. Ved siden av ham snorker Leo med sauefellen over seg. De har rigget seg til for natten på benkene i et overbygd venteskur på en bussholdeplass. Lastebilen står bak skuret. Til slutt reiser Snorre seg.

EXT. LANDEVEI - KVELD

Snorre går langs landeveien. Langt. Det er krattskog langs veien.

INT. SNORRES HJEM - KVELD

Snorres mor er i seng med en middelaldrende CASANOVA når telefonen på nattbordet ringer og ødelegger konsentrasjonen hans. Han banner mens Snorres mor tar røret.

INT. TELEFONKIOSK - KVELD

En telefonkiosk i veikanten. Snorre står med diktboka i hånda og leser (Max Elskamp) inn i røret.

SNORRE

De andres dag
dør blid og lett,
men jeg har kjent
dens tomhet brenne.
Mens andres dag
dør blid og lett,
må jeg meg trett
mot mørket vende.

INT. SNORRES HJEM - KVELD

Moren med telefonrøret mot skulderen. Casanovaen venter så tålmodig han bare kan. Så er Snorre ferdig.

MOREN

Takk, gutten min. Er det ensomt?

EXT. TELEFONKIOSK - KVELD

Snorre i kiosken.

SNORRE

Nei, nei. Jeg ville bare si at
det går bra. Ja, vi bor bra også.
Det går fint dette. God natt.

Han legger på, blir stående. En litt ensom skikkelse i den
opplyste kiosken langs en øde landevei gjennom mørket.

INT. SNORRRES HJEM - KVELD

Moren legger på mens hun rister oppgitt på hodet over søn-
nen. Så er det andre ting som er viktigere.

EXT. LI OG GÅRDSTUN - DAG

Leo og Snorre på vei opp lia mot et småbruk, med hendene
fulle av bikinier.

LEO

- jeg fant den i videobutikken.
"How to stuff a Wild Bikini"! Med
Frankie Avalon. Han er marinegast
og Anette Funicello er dama hans.
Og den glatte sjarmøren er kåt på
'a, ikke sant? Og hun er litt
svak for sånt. Og så skal Frankie
sendes til Ta-hiti. Katastrofe!
Så han hyrer en heksedoktor.
Bwana heter fyren. Og han tryller
fram en bikini, og stuffer den
med Beverly Adams, heter hun. Som
er *den* dama! Så skal hun forføre
sjarmøren, ikke sant, så Anette
kan være trofast mot Frankie mens
han er borte. Jeg har sett den
flere ganger. Og gjett åssen det
går?

De er framme ved småbruket oppi lia. På det vesle tunet er
det spent opp klessnorer med en masse hvite lakner til
tørk.

Leo kikker seg rundt.

LEO (CONT'D)

Hallo?

CARMEN, en attraktiv men ensom kvinne på full fart mot 40 år, kommer fram blant lakkene med en tøykurv under armen. Hun er en kvinne som har blitt nektet mye i livet.

CARMEN

Ja...? Hvem er det?

Leo holder bikiniene fram nærmest som en refleks.

LEO

Niognitti femti...

Carmen er med ett kloss innpå ham.

CARMEN

Vil du se meg i en sånn?

LEO

(overrasket)

Selvfølgelig.

Carmen drar ham med seg inn blant lakkene.

CARMEN

Hvis det er det du vil. Du har visst lest annonsen godt. Virkelig sett hvert ord.

LEO

Annonsen?

Dette kommer vel brått på. Med ett får Carmen se Snorre mellom lakkene.

CARMEN (CONT'D)

Er dere to? På én gang?

Snorre er kvikk.

SNORRE

Vi traff hverandre nede på veien.

Carmen er overveldet.

CARMEN

Det var jo...

Hun tar seg inn litt, følelsene løp vel mye av med henne. Og to menn på en gang var desidert en overraskelse.

CARMEN (CONT'D)

Det er én ting jeg må si. Som jeg har løyet om. Jeg har en gammel mor. Som bor her... Men hun er nesten død!

Leo og Snorre veksler blikk.

LEO
 (hvisker)
 Gamle damer er din spesialitet.

Snorre gir ham et olmt blikk.

INT. CARMENS MORS VÆRELSE - DAG

Snorre kikker inn. Et enkelt værelse. I en seng ved vinduet ligger CARMENS MOR med ryggen til oss.

EXT. PÅ TUNET - DAG

Carmen og Leo mellom de blafrende hvite laknene. Hun henger opp de siste, mens Leo må holde kurven.

CARMEN
 Godt vi ble kvitt ham. Det var du
 som kom først. Du har fint slips.

Ferdig med å henge opp laknene. Hun fingrer med bikiniene i Leos hånd.

CARMEN (CONT'D)
 Hun en klamp om foten. Det er det
 hun er. Men den er snart vekk. Da
 kan vi leve livet! Herregud, det
 er en evighet siden jeg satte inn
 den annonsen. Ikke et eneste svar
 før nå. Og så kommer det to av
 dere! Nå er jeg fri som fuglen.
 (holder fram bikinien)
 Bind meg!

INT. CARMENS MORS VÆRELSE - DAG

Snorre er litt rådvill. Han setter seg varsomt på sengekanten. Hva nå? Jo, selvsagt. Han haler opp diktboka han har i jakkelomma.

Carmens mor snur seg, ser på gjesten, tydelig glad for besøket. Hun er yngre enn vi kanskje forventer, knapt 60, og fremdeles meget tiltrekkende.

Snorre blir gledelig overrasket, og skur på sjarmen. Den er formidabel. Og den virker på Carmens mor. Hun tar boka fra ham, legger den nattbordet.

CARMENS MOR
 Tror du ikke jeg får lest nok?

Jo, det tror Snorre. Sjarmørsmilet blir enda mer sjarmerende.

Carmens mor slår dyna til side. Hun har lite på seg, og er ferm, flott og forsømt. Hun vet det også.

CARMENS MOR (CONT'D)
 Det er bare det ene beinet som er
 litt skralt. Kom!

EXT. PÅ TUNET - DAG

Carmen drar Leo kloss inntil seg, heftig.

CARMEN
 Ta meg!
 (besinner seg litt)
 Med deg, mener jeg. Ta meg med
 deg! Vekk herfra.
 (blusser opp igjen)
 Vi skal elske hver eneste dag!
 Aldri bry oss om noe annet. La
 verden gå under rundt oss, om
 den vil, bare vi er sammen! Hun
 holder meg innesperret!

INT. CARMENS MORS VÆRELSE - DAG

Snorre er halvt oppi sengen til Carmens mor. Hun hjelper ham av med jakka.

CARMENS MOR
 Hun unner meg ingen gleder. Hun
 har blitt gammel før meg. Bare
 sutrer. Hun er alltid i veien. Du
 burde komme deg ut, sier jeg. Ut
 og erobre verden.

Snorre drar seg med ett unna. Dette har tatt en uventet vending. Carmens mor er undrende og såret. Snorre trekker seg mot døra, forsvinner ut.

Carmens mor ser knust etter ham og diktboka som ligger igjen på nattbordet.

CARMENS MOR (CONT'D)
 Du glemte--
 (men Snorre er borte)
 - boka di...

EXT. PÅ TUNET - DAG

Carmen har grepet Leo, og kysser ham heftig. Hun borer neglene inn i kinnet hans. Han river seg løs. De uskyldshvite laknene slår Leo i ansiktet. Mellom hvite blaff kommer Carmens ansikt til syne i glimt. Raseri, fortvilelse.

CARMEN

Du vet ikke hva du sier nei til.

Leo drar seg bestemt unna, selv om han kaver med å komme ut av laknene.

LEO

Jo.

Han snur og setter avsted vekk fra tunet, holder seg på kinnet, som blør litt etter neglene hennes.

Bak ham står Carmen igjen, knust, mens laknene flagrer og slår rundt henne.

INT. LASTEBIL - DAG

Leo og Snorre kjører i en lang taushet. Snorre ser ut av sidevinduet, på -

- telefonstolper langs veien. De blafrer rytmisk forbi. Vi lar kamera stanse ved en av dem, mens bilen fortsetter.

EXT. LANGS VEIEN - DAG

En gråtende TELEMONTØR i toppen av en telefonstolpe. Han har koplet seg inn på linja, og lytter til en croonerstemme (OFF) som synger er riktig sviskelåt på telefon - av "I love you because" typen.

EN KOLLEGA på bakken, ved en av Televerkets vedlikeholds-biler. Han plystrer til kollegaen. Kom ned!

Telemontøren klatrer motvillig ned, oppløst i tårer. Han blir tatt hånd om av kollegaen, hjulpet inn i bilen.

TELEMONTØR

De kommer til å forlate hver-
andre...!

Telefonstolpen. Langs telefontrådene. Croonerstemmen synger gjennom trådene (OFF).

INT. TELEFONKIOSK - DAG

I en telefonkiosk ved veien avslutter CROONEREN sangen. Han er middelaldrende, i sølvlamédress som han er i ferd med å vokse ut av. Han lytter åndeløst etter reaksjonen i den andre enden av linjen. En sår redsel for å bli vraket står skrevet i ansiktet hans.

CROONER

Kjæreste...?

INT. LASTEBIL - DAG

I lastebilen. Snorre peker.

SNORRE
Der er det en!

Leo synes dette er unødvendig, men hvis Snorre absolutt vil... Snorre ser på kinnet til Leo.

SNORRE (CONT'D)
Du blør ennå.

LEO
Sånne jævla piggtrådgjerder
skulle vært forbudt!

EXT. VEI OG TELEFONKIOSK - DAG

Snorre hopper ut idet lastebilen stanser. Ved kiosken står allerede en støvete liten varebil med overbygget tilhenger. TRE DANSEBANDMEDLEMMER i sølvlamédresser ser bekymret på -
- crooneren i telefonkiosken. Nå har kjæresten hans svart, og han er hissig.

CROONER
Hva i helvete mener du? Jeg sender deg hver krone jeg tjener ellers! Vi ser ut som lirekassebavianer alle sammen. Men de dressene koster, bare så du vet det! Det var du som ville at jeg skulle bli med dem! Hva driver du med der hjemme, 'a? Har du han sleipe fittesniken på besøk igjen? Jævla dåse!

Crooneren går amok i telefonkiosken. Skriker og sparker og slår så hele kiosken hopper. Så tramper han bannende ut mens tårene renner. Han dytter telefonrøret i hånda på Snorre, som står der og venter og har hørt hvert ord. Røret er revet løs, en ledningsstump henger igjen.

Crooneren og de andre stabler seg taust inn i bilen sin og kjører.

Snorre står igjen med det avrevne røret.

Telebilen kommer kjørende. Snorre veiver med røret, peker på kiosken, vil ha dem til å stanse.

Men i bilen er man for opptatt med å trøste og tørke tårer, og ser ham ikke. Telebilen kjører forbi og forsvinner.

Snorre sukker oppgitt. Han henger røret pent på plass i telefonkiosken.

Han setter seg inn i lastebilen. Leo ser opp. Han har studert kartet, og ikke registrert hva som har skjedd.

LEO
Savnet mora di deg?

SNORRE
Selvfølgelig.

EXT. SIDEVEI OG SMÅBRUK - DAG

Lastebilen homper nedover en sidevei som blir stadig smalere. Bak frontruta fortsetter samtalen ubrutt:

LEO
Det er ikke du som savner henne, da? Du skulle sett deg sjøl. Du sto med ryggen til og ringte hjem. Hva som helst kunne skjedd, og du ville ikke merka det engang. Du må løsne på snippen. Du planlegger for mye. Da får du aldri gjort alt du planlegger. For mens du planlegger, så går anledningene fra deg. Hele livet passerer forbi, og du ser det ikke engang. Du har evner, men du bruker dem jo ikke.
(tilgjort fornemt)
"La oss være litt spontane. For eksempel lørdag fra klokken to til klokken fire. Passer det?"
Det er deg, vet du.

Lastebilen stanser ved et småbruk. Her ender veien. Langs veggene på småbruket står en masse damesykler.

I lastebilen ser Leo og Snorre syklene.

LEO
Jøss! Er det damesykler? En, to, tre--

SNORRE
Atten stykker.

LEO
Atten?

Leo er betenkt. Han tar seg til kinnet, vil nødig møte atten nye Carmener.

LEO (CONT'D)

Vet du hva? Det viktige er å se hvem folk er. Virkelig se dem. Og så snakke med dem du ser. Da kan du selge hva som helst. Det er intuitjon det handler om. Og riktig innstilling. Sånt kan du lære, vet du. Du har godt av å komme ut litt. Se noe annet enn bare mora di og alle dyra dere har på veggen. Nå har du sjansen. Øv deg på det jeg sa. Vær litt spontan. Ta utfordringene når de kommer.

Snorre sitter lenge og overveier om han skal være spontan. Så lenge, faktisk, at Leo gir opp, og er hoderystende i ferd med å finne reversen på giret. Ved synet av dette glimter det til hos Snorre.

SNORRE

Det kan jeg vel alltid.

Han hopper ut, og etterlater den lett undrende Leo i bilen.

Leo blir sittende og følge med i speilet og gjennom vinduet mens Snorre henter en eske bikinier og går bort til huset.

Leo venter. Studerer kartet igjen. Han så da nettopp på det, og fant ut hvor de var? Merkelig at de havnet så galt da. Eller fikler kanskje med bilradioen. Musikk. Så: overraskelse.

Snorre kommer ut igjen, med et kjempemessig fat hjemmebakke rosinboller i hånda. Han smiler og vinker til ATTEN KVINNER, medlemmer i det lokale husmorlaget. De henger ut av vinduene, noen med bikinier utenpå klærne, andre vinker farvel med dem.

Snorre hopper fornøyd inn i bilen til den måpende Leo.

INT. LASTEBIL - DAG

Leo og Snorre spiser rosinboller mens de kjører. Begge er i godt humør - Leo fordi han unnslopp de atten damene, og fikk mat i belønning. Snorre er ovenpå fordi han tacklet situasjonen så bra alene. Han føler han begynner å få taket på dette, tross alt.

LEO

Vi får spandere ny dress på deg. Du har jo klart svenneprøven som selger. Det var derfor jeg sendte deg inn til de damene aleine. Nå er du i eliten.

SNORRE

Og da får jeg ny dress?

LEO

Se på den gamle konfirmasjons-
dressen din, 'a! Du har flaks som
ikke har vokst siden. Men smale
slag er helt ute nå, vet du. En
selger må ha siste mote. Og se ut
som han har råd til det. Se ut
som han ikke trenger penga. Han
bare gjør kunden en tjeneste,
ikke sant?

Det farer en djevel i Snorre.

SNORRE

Alt dette er nøye planlegging,
altså? Ikke spontant?

LEO

Dette er bissniss, ikke sant! Det
er sånt man gjør.

SNORRE

Er ikke livet sånt man gjør?

LEO

Det er sånt man gjør for å kunne
leve livet. Det hadde du visst,
hvis du hadde visst noe om det.

SNORRE

Det hadde jeg visst, hvis jeg
hadde visst noe om det?

LEO

Ja, livet, altså.

SNORRE

Du sier jo jeg har klart prøven.
Dette er kanskje noe for meg
allikevel.

LEO

Kanskje...

SNORRE

Hvor har du lært alt dette, 'a?

LEO

Noen må jo jobbe i familien. Det
er det jeg har talent for. De får
begynne med ordentlige kaniner
hjemme når jeg drar. Noe svineri
å flå dem, men de smaker jævlig
godt. I hvitvinssaus med sennep.

(MORE)

LEO(cont'd)

(ser mørkt framfor seg)
 Hvorfor er det en selvfølge at vi skal være en forlengelse av opphavet vårt? Hver generasjon får sin rasjon av gener. Er ikke det opplagt, 'a?

Men Leo venter ikke noe svar. Snorre ser på vennen med stor kjærlighet og varme. Leo ser på veien. Et øyeblikks taus-
 het.

SNORRE

Mer boller?

LEO

Jeg er stappmett.

En bil tuter (OFF), så passeres de av en åpen sportsbil i luksusklassen. Bak rattet sitter hun vi senere skal lære kjenne som BEVERLY. Hun er en fotomodell- eller filmstjerneskjønn åpenbaring. Bilen blåser forbi og forsvinner.

Leo og Snorre ser på hverandre. Begge er slått av det himmelske synet. Leo trækker på gassen, men lastebilen har lite mer å yte. Leo må gi opp å forfølge sportsbilen.

LEO (CONT'D)

Du som kan ordlegge deg...

SNORRE

Gi meg luksus, så skal jeg klare meg uten nødvendighetene.

LEO

Bra! Det er mitt motto fra nå av.

SNORRE

Kan du sirkulere, 'a?

LEO

Sirkulere?

SNORRE

Ja, i selskapslivet. Det er sånt de lærer på kostskoler i Sveits. Så må de ha kjoler fra Paris og sko fra Milano. Joggesko fra Samvirkelaget er helt ute i de kretsene der. Husk at du er fattig, men ærlig.

LEO

Fattig og ærlig. Men det er lov å drømme. Drømmer er gratis.

SNORRE

Ikke alle.

LEO

Dette er kjærligheten! Den slår til når du minst venter det, ikke sant? Den bryr seg ikke om penger eller status. Eller alder. Eller geografi. Den bryr seg bare om hva som er ekte. Så hva om det koster litt noen ganger? Det er som med persiske tepper. De har en innlagt feil, for bare Allah er fullkommen. Og sånn er kjærligheten også. Er den fullkommen, så blir den kald. Ufølsom. Det er ikke noe mer å gjøre med den. Det er det lille som er gærnt med den, som gjør den vakker. Og levende.

Snorre ser overveldet på vennen.

LEO (CONT'D)

Det er du som har fortalt meg alt det der. Men du har vel selvfølgelig bare lest det.

SNORRE

Selvfølgelig.

Med ett får Leo øye på noe, og vrenger inn på en avkjørsel, så rosinbollene flyr veggimellom.

LEO (CONT'D)

Vi må ha noe mat.

Gjennom vinduet ser vi en bensinstasjon komme mot oss. Der står den åpne sportsbilen.

EXT. BENSINSTASJON - DAG

Mens lastebilen ruller mot bensinstasjonen, seiler Beverly ut til sportsbilen sin, fulgt av en UNG MANN i bensinkjedens uniform. Han bærer et lass med varer, legger dem i baksetet. Beverly gir ham en seddel i driks, hopper i bilen og braser avsted. Det hele går for fort til at vi får noe særlig bedre inntrykk av henne. Det er snarere den glamourøse billedskjønnheten som befestes.

Idet sportsbilen forsvinner kommer STASJONSINNEHAVEREN løpende og vifter med regningen. Han banner etter bilen. Hans unge hjelper stikker kvikt seddelen han fikk i lomma.

INT. LASTEBIL - DAG

Leo slår iltert i rattet. Bilen peser seg forbi bensinstasjonen og ut på veien igjen.

Leo sender Snorre et vi-forsøkte-i-hvertfall glis. Stillheten senker seg en stund. Så:

LEO

Men det er én ting jeg har tenkt på. Hvis de gjør de teppene ufullkomne. De persiske. Og de blir levende da. Da tilber de jo skaperverket ved å si at det er ufølsomt og kaldt?

SNORRE

Du vet ikke mye om teologi?

LEO

Jeg lurer bare på om de teppe-selgerne har det noe gøy. Kanskje vi kunne prøve å selge tepper neste gang.

SNORRE

Hvem har sagt at livet skal være gøy?

LEO

Jeg. Men det er ingen som hører på meg.

Med ett får han øye på noe igjen, bråbremses, rygger tilbake. Han ser ut med tindrende øyne, som et barn foran sitt livs første juletre.

EXT. "BORA-BORA" KAFÉ - DAG

En liten kafé ved veien. Kaféen er et eldre bolighus som er lettere ombygget. Nå henger det rader av kulørte lyspærer langs takrennene, og en plastpalme står i en gammel vaskestamp ved døra. Over den henger et svært hjemmelaget skilt med en hula-hula-pike som ser ut til å komme fra en annen planet, og navnet BORA-BORA KAFÉ i neon over. Særlig Leo, men også Snorre går inn.

INT. "BORA-BORA" KAFÉ - DAG

Interiøret holder hva eksteriøret lover. Det er akvarier, plastblomster og gilde plakater på veggene med asiatiske motiver. I et hjørne står en jukeboks.

Leo tar en storøyd runde i lokalet. Dette er som å komme "hjem"!

Kaféverten SINDRE kommer fram bak et forheng. Vi aner et bakrom og et kjøkken der inne. Sindre er en senete fyr i femtiåra, gammel sjømann med obskøne tatoveringer på begge armene. Han iakttar gjestene, og bestemmer seg raskt.

Det er Snorre som er sjefen av de to. Sindre mangler en tann i gliset han hilser Snorre med.

SINDRE
Min herre...?

Snorre ser på menyen på disken. Leo kommer til, leser over skulderen hans. Han er velviljen selv.

LEO
Karbonade "Bora-Bora"?

Sindre forklarer for Snorre.

SINDRE
Med ananas.

LEO
(vil gjerne være med)
Med ananas?

SINDRE
(til Snorre)
Og bambusskudd, hvis du vil. På boks. Litt tropisk mystikk i tåka. Men de koster ekstra.

Snorre rister på hodet. Leo nikker.

SNORRE
Lapskaus. En liten porsjon.

SINDRE
En kollapskaus. En "Bora-Bora".

Han slikker på en blyantstump, og skriver bestillingen på en papirlapp som han gir til Snorre. Han slår ut med hånda mot alle de ledige bordene.

Leo og Snorre setter seg.

Sindre kommer bort til bordet der Leo og Snorre sitter. Han tar lappen fra Snorre igjen, ser på den og nikker gjenkjennende.

SINDRE (CONT'D)
Noe å drikke?

LEO
(ser på Snorre)
Jeg tenkte at du kanskje kunne...

Det kunne ikke Snorre tenke seg, og det ser Sindre straks.

SINDRE
(til Snorre)
Øl her.
(MORE)

SINDRE(cont'd)

(til Leo)

Og vann her.

Sindre noterer på lappen, og Snorre rekker usikkert hånda ut for å ta imot den igjen. Men Sindre tar med seg lappen og forsvinner. Leo ser forurettet etter ham.

Vi følger Sindre ut i kjøkkenet. Der står AINA og vasker opp. Hun er ca. 25, og lite glamourøs, nærmest en grå liten mus. Hun har forkle på, og vi ser henne ikke i helfigur. Sindre setter drikkevarene og maten på et brett.

SINDRE (CONT'D)

Knepp opp etpar knapper. Vi har fått gjester.

Han gir henne ikke brettet før hun gjør som han sier. Hun er hvit i ansiktet av undertrykt sinne mens hun åpner to knapper i blusen.

Ute i kaféen står Leo ved jukeboksen. Han trykker på knappene og går tilbake til bordet.

Mens hawaiiemusikk begynner å tone gjennom rommet vender også noe av Leos velvære tilbake.

LEO

Han kunne vært en anelse vennligere. Men sjøfolk er sånn. Å seile på de sju hav... Veit du hvilke det er?

SNORRE

De syv hav?

LEO

Du veit ikke, nei? Det er Nordishavet, Sydishavet, Nordlige Stillehav, Sørilige Stillehav, Nord-Atlanteren, Syd-Atlanteren og Det indiske hav.

SNORRE

Det visste jeg vel.

LEO

Du lurert ikke meg. Det er ikke alt du kan lese deg til.

Aina kommer til bordet med brettet, fulgt av Sindre. Aina setter maten på bordet. Leo kaster seg over ananasen på tallerknen han får, og spiser halve i et jafs.

Sindre klapper Aina åpenlyst på rompa. Leo ser at Aina rykker til. Så ser han hvorfor. Leo blir indignert på Ainas vegne, selv om han ikke ser særlig mye på henne som person. Det er prinsippet han reagerer på.

Aina har servert ferdig, snur på hælen og går ut av kaféen. Leo ser etter henne, litt usikker på hva det er med henne som tiltrekker seg oppmerksomheten hans. Idet hun forsvinner ut ser vi at hun har skjørt i samme stoff som Leos slips.

Sindre har fanget Snorres motvillige oppmerksomhet, og Snorre har derfor ikke observert den vesle scenen med Aina.

SINDRE
(til Snorre)
Håper det smaker. Det er sydhavs-
pepper i lapskausen også. Til ære
for konseptet her. Altså kaféen.

Leo ser på ham med motvilje. Han reiser seg og går ut mens han løsner på slipset, mørk i ansiktet av irritasjon over denne drittsekken. Han har den halvspiste ananasringen i hånda.

EXT. "BORA-BORA" KAFÉ - DAG

Leo går en skummende runde rundt kaféen.

Bak huset står han plutselig ansikt til ansikt med Aina. Hun røyker hissig for å roe seg, og antyder for oss at det finnes både temperament og mye annet bak den musegrå fasaden.

Leo smiler forlegent, nikker mot et vindu, der vi aner kaféen innenfor.

LEO
Er han alltid sånn?

AINA
Bare når vi har gjester. Når noen
kan se på.

LEO
En skuffelse, den typen der.

Han husker ananasringen han holder i hånda, hiver den vekk.

LEO (CONT'D)
Sikkert ikke god mat, heller.

AINA
Nei.

LEO
Hvorfor slutter du ikke?

AINA
Det er ingen annen jobb her.

LEO
Det er jobber andre steder.

AINA
Jeg er herfra.

Hun peker. Et småbruk på den andre siden av dalen. Nåvel, et småbruk er presis hva Leo mener han er på vei vekk fra.

LEO
Vi selger bikinier. Jeg skal til Bora-Bora sjøl, jeg. Når lasset er solgt.

AINA
Hvorfor det?

LEO
(overrasket)
Det er dit man drar.

AINA
Han der inne snakker ikke om annet. Men plastikkpalmer kan du jo se her. Og røde og blå lyspærer. Hvorfor dra til den andre siden av kloden da?

LEO
Der er ikke palmene av plastikk.

AINA
Det er ikke trærne her heller.

LEO
Alle vil vel reise.

AINA
Ja, mange tror det.
(pause)
Du har fint slips.

LEO
(overrasket)
Takk.

Aina har sett det forlengst, men Leo ser det først nå, omsider:

LEO (CONT'D)
Samme mønster som skjørtet ditt.

AINA
Ja.

LEO
Pussig sammentreff.

AINA
Tror du det?

LEO
Ja...

AINA
Takk for at du reagerte. Ikke mange som gjør det. Og du så lissom ikke sånn ut.

LEO
(usikker)
Utseendet er ikke alt.

AINA
Jeg mente det ikke sånn. Jeg ville bare si takk.

LEO
Jeg synes bare at ingen med et sånt skjørt skulle behøve å finne seg i en sånn fyr som han der inne.

Aina ser at han er genuint indignert på hennes vegne. Men Leo selv er altså ikke så opptatt av henne som av saken.

LEO (CONT'D)
Jeg må inn og redde kameraten min. Hva heter du?

AINA
Aina.

LEO
Aina...

Aina nikker. Kikker inn vinduet, skeptisk til Snorre.

AINA
De prater i vei om Bora-Bora. De har visst funnet hverandre.

LEO
Han er egentlig ikke sånn. Snorre er kultivert. Han har bare ikke vært så mye ute i verden.

Han nikker vennlig farvel, går rundt hjørnet, stikker hodet fram igjen.

LEO (CONT'D)
Forresten, du burde slutte å røyke.

AINA

Ikke mye annet å gjøre her.

LEO

Det er usunt. Særlig for jenter.

Et vennlig formanende blikk, så går han.

Aina ser etter ham, lenge. Hun stumper røyken, trassig inn i treveggen på kaféen.

INT. "BORA-BORA" KAFÉ - DAG

Sindre kommer tilbake fra disken med et forstørrelsesglass, som han gir til Snorre. Snorre tar spørrende imot. Sindre er i det fortrolige stadiet av sitt forhold til den nye gjesten. Han skotter omkring seg. Ingen å se.

SINDRE

Du som er en verdensvant mann...

Han står med ryggen halvt til oss, helt inntil bordet. Han drar ned buksesmekken, lemper ut kjønnsorganet sitt på bordet med et klask - vi bare hører det, ser det ikke - foran Snorres vantro ansikt.

SINDRE (CONT'D)

Det kosta både blod og penger,
men det var verdt det. Se!

Snorre gjør automatisk som han sier. Et stort undrende øye bak glasset. Sindre forklarer stolt.

SINDRE (CONT'D)

Glassperler. I alle farger. De er operert inn - under huden. I Manila. Damene går helt amok når de får den i seg.

Sindre gliser stolt og lemper kjønnsorganet inn i buksene igjen, drar opp smekken. Han setter seg, begynner å spise Leos mat som står der nesten urørt, mens han prater oppglødd videre. Snorre legger forstørrelsesglasset ned, skyver både det og maten sin varsomt fra seg.

SINDRE (CONT'D)

Den første jeg brukte'n på... Å, jøss! Naboene banka i veggene hele døgnet. Men det var én ting jeg ikke skjønnte... Vi hadde bolla oss etpar dager og spist ute og sånn. Jeg visste at hun kosta penger. Men det var helt OK. Men så hadde jeg pakka.

(MORE)

SINDRE(cont'd)

Og så spurte jeg hvor mye hun skulle ha, og da ble hun helt rabiatt og dro til meg med flasken. Villkat-ter, de småbertene der borte. Men jeg ble nok for mye for'a.

Trass i de bråkjekke ordene, sniker det seg inn et markant vemod i mannen, ved minnet om denne opplevelsen som har skremt og merket ham, fordi han aldri har skjont hva som egentlig hendte. Men Snorre vet det:

SNORRE

Du skulle ikke betalt henne. Du skulle gitt henne en gave.

Sindre er undrende.

SNORRE (CONT'D)

De er buddhister. De tror at alt er uten evigvarende vesen. Livet er lidelse, og den opphører bare når forestillingen om et "jeg" forsvinner. Når man overvinner den forestillingen. Og går opp i en høyere enhet.

SINDRE

Akkurat! Det var jo det vi gjorde. Det er det all knulling dreier seg om.

SNORRE

Jeg snakker ikke om sex, men om religion. I noen religioner er sex tillatt. Det er ikke som her.

Sindre stirrer stivt på Snorre. Snorre må forklare videre.

SNORRE (CONT'D)

I praksis betyr det at det som skjer, det skjer. For buddhistene. Ingen planlegger for evigheten. Men siden livet er lidelse, skal man ta vare på hverandre. Og særlig de som ikke har overvunnet "jeg"-et ennå. Man skal hjelpe hverandre. Altså gi gaver.

Sindre ser stumt på Snorre. Lenge. Reiser seg uten et ord, og går. Inn på kjøkkenet. Snorre sitter litt undrende tilbake. Hva sa han for noe galt? Jukeboksen blir taus, og understreker stillheten.

Så kommer Sindre tilbake med seg en tykk bunke lefsete ark som er bundet sammen i ryggen til et hefte med silkebånd.

Stolt og høytidelig legger han heftet på bordet. Snorre ser spørrende på ham.

SINDRE

Gjestebook. Det kommer mye fint-folk innom, skjønner du. Da får de skrive navnet sitt her. Sommeren er best. Her -

(peker)

- er et rockeband på turné. Jeg fikk plata deres også. Bare skrik og skrål. Og her -

(peker på ny side)

- er en engelskmann som var på laksefiske. En ekte lord. Og Wenche Myhre var her med egen sjåfør. Tysker. De hadde Mercedes.

(blar om til blank side)

Her er en fin ny side.

Han gir Snorre en kulepenn, en av de gjennomsiktige med bikinipiker inni.

I døra står Leo og gir Snorre tegn. Han vil ikke snakke med Sindre igjen. Men Sindre får øye på ham.

SINDRE (CONT'D)

(storsinnet)

Kom og skriv du også.

Leo gjør nølende som han sier, og skriver navn og adresse under Snorres.

SINDRE (CONT'D)

(til Leo)

Du er heldig. Som fikk bli med en som han -

Han peker på Snorre, mannen som har løst om ikke Livets, så iallfall hans livs mysterium.

SINDRE (CONT'D)

(til Leo)

- ut og se verden. Han vet saker og ting, den fyren.

EXT. VED HAVET - DAG

En forblåst, kald og øde strand der storhavet skyller inn.

Lastebilen står der veien ender ved stranda. Snorre sitter på forskjermen, drar jakka tettere om seg mot kulda, og er mildt oppgitt over Leo, som fomler med kartet igjen.

LEO

Jævla kart!

SNORRE

Det er som med bøker.

LEO

Kartbok? Vi har ingen.

SNORRE

Leser du dem opp-ned, så gir de ingen mening.

Leo har funnet stedet på kartet, og lyser opp. Han legger kartet fra seg på motorpanseret til bilen, og går ned på stranda.

Han går rett ut i vannet, med bukser, sokker og sko på. Han blir stående i vann til knes. Han fanger opp en håndfull hav, smaker på det, og ser drømmende utover havet.

Han fanger opp mer vann i hendene, og vader tilbake til lastebilen med det, holder det begeistret fram til Snorre.

LEO

Smak!

Snorre ser skeptisk på ham og vannet.

SNORRE

Det er saltvann.

LEO

(stråler)

Ja, nettopp! Sol. Palmer. Musikk. Bora-Bora er rett på den andre sida!

Snorre rister på hodet, peker med tommelen over skulderen, innover, østover.

SNORRE

Det er den veien.

Leo blir såret. Han slenger vannet fra seg.

LEO

Og du leser lissom poesi?

Han ser seg dystert omkring. Stedet har ett mistet sin magi. Han begynner å fryse, han også. Og magen hans begynner å romle stygt. Han får brekninger.

SNORRE

Hva er det for noe?

LEO

Ikke noe...!

Vinden tar plutselig kartet, det folder seg ut som et seil, og føres ned mot havet.

Både Snorre og Leo setter etter det, men det forsvinner i bølgene et stykke utpå. Leo ser fortvilet etter det mens han holder seg på magen og stønner.

Snorre står og ser på ham, bekymret først, så sniker sarkasmen seg fram over ansiktet hans.

Leo føler seg bedre, prøver et skjevt smil.

LEO (CONT'D)

Det var ananasen. Helt sikkert.

SNORRE

Du får kjøpe noen bokser å øve på før du drar, da. Den veien.

(peker østover igjen)

LEO

(overrasket og såret)

Hva er det med deg, 'a?

SNORRE

Du blir jo sjuk av ananas, jo. Og sikkert av mango og nøtter og kiwi og--

LEO

Det blir jeg vel faen ikke!

SNORRE

Nei, ikke la fakta svekke dømmekraften din! Du blir sikkert sjuk av damer også. Du tåler ikke drømmen din! Du får diaré av den.

Leo er dypt såret og uforstående.

LEO

Hvorfor snakker du sånn til meg?

Hva har jeg gjort?

Snorre angrer litt.

SNORRE

Leo, husker du i femte klasse? Da jeg begynte på danseskolen? Og alle lo av meg og sa at sånt bare var for jenter. Jeg hadde blonde-skjorte. Og kort jakke. Og lakksko. Ingen gutter driver med sånt, sa alle. Går på danseskole. I blonder. Og du var den eneste som ikke lo av meg.

Leo husker det, men skjønner ikke hvorfor det kommer opp nå.

SNORRE (CONT'D)

Du fortsatte å være min venn. Det ga meg styrke til å si at jeg likte danseskolen. Si det høyt. Jeg liker faen meg danseskolen! sa jeg. Men sannheten er jo at jeg hatet det. Vals og tango og foxtrot. Det var noe av det verste foreldrene mine gjorde mot meg. Jeg hatet det.

LEO

Jeg syntes også det var tåpelig at gutter drev med sånt.

SNORRE

(overrasket)

Gjorde du?

LEO

Javisst! Klart det. For én gangs skyld var jeg jævlig glad for at vi hadde dårlig råd hjemme. Så slapp jeg å bli sendt dit også.

SNORRE

Jaha...

(pause)

Vel, det var det jeg skulle si - du må bare venne deg til maten før du drar. Planlegge litt. Ellers blir du bare sittende på en eller annen dass og lese dårlige vitser på veggene. Og navnene på alle som har sittet der før deg og hatt det like ille som deg, fordi de ikke hadde planlagt noe som helst. Det var egentlig det jeg ville si.

Leo blir litt rørt over omtanken, men vet ikke helt om han liker hva den innebærer.

Snorre legger armen om Leos skulder, tar ham med opp til bilen. Leo følger glad men litt undrende med, selv om han kaster et siste blikk bakover for å se om kartet skulle flyte i land igjen.

Nå er det Snorre som klatrer inn bak rattet i lastebilen, for første gang på reisen. Leo blir stående, overrasket. Han er jo vant til å måtte kjøre. Snorre ser spørrende på ham.

SNORRE (CONT'D)
Vil du ikke være med?

EXT. LANDEVEI - DAG

Lastebilen raser gjennom storslått natur. MUSIKK begynner.

MONTASJE

I lastebilen. Gitarene er framme, og Snorre og Leo veksler på å spille og kjøre. Sangen de synger ligger over montasjen, der Snorre og Leo glade og lykkelige og på mange slags vis selger unna endel av bikinilasset:

Snorre selger to bikinier gjennom bilvinduet, til EN KVINNE i døråpningen til et hus som ligger kloss inntil veien.

En GAMMEL FJELLBONDE på en seter blunker lurt til Leo mens han tar imot en Twin Otter-bikini.

FJELLBONDE
Nei, den skal jeg da ha sjøl.

Leo får det plutselig travelt.

En BONDE går og lokker på et bortkomment lam. Med ett står Snorre foran ham med lammet. Det er ikledd en bikini. Snorre smiler et selgersmil.

En SKREMT STAKKAR står klemt mellom fronten av lastebilen og en husvegg, og rekker fram penger mens Snorre ruser motoren.

Lastebilen gjennom Vestlandsnaturen igjen. Veien går i slyng nedover fjellsida. Musikken går tregere og tregere ettersom bilen kryper mer og mer strevsomt oppover, og dør helt ut idet vi nærmer oss -

- en liten veikro som ligger øverst i slyngene.

INT. VEIKRO - DAG

Robert senker kikkerten har har brukt til å følge lastebilen oppover slyngene. Han sitter ved et vindusbord i veikroa. Han peker ivrig.

Raymond nikker - "flink gutt". Han går langs selvbetjeningsdisken med et brett. Han legger wienerbrød på en asjett, dytter noen rosinboller i lomma, og skjenker kaffe mens han snakker. Ender ved kassa.

RAYMOND
To unge menn på livets landevei.
To unge med et mål.
(MORE)

RAYMOND(cont'd)

Med noe å tro på. Det banket på livets dør, og da de åpnet, så sto vi der. Og hadde noe meningsfullt å gi dem.

(gir seddel til kassadamen)

Behold resten, du.

Ved bordet. Raymond setter wienerbrød og kaffe foran Robert.

RAYMOND (CONT'D)

Det du liker aller best, Robert. Ta for deg, ta for deg.

Robert begynner å glemme i seg, ser nå og da gjennom kikerten ned på lastebilen, som kryper oppover slyngene.

RAYMOND (CONT'D)

Livet er hardt for unge mennesker, Robert. I min ungdom var det alltid arbeid å få. Da bygde vi landet. Da hadde vi et mål. Men nå...! Det er et privilegium å kunne hjelpe unge mennesker. Det er nesten belønning nok i seg selv.

Lastebilen med Leo og Snorre passerer. Raymond iakttar den.

RAYMOND (CONT'D)

Tungt lastet ennå. Hvor er nummer fire nå? Den med badeballene.

Robert blar i en tykk kartbok med løse ark og lapper stukket inni. Han finner stedet, gir boka til Raymond.

RAYMOND (CONT'D)

(mens han spiser wienerbrød)

Nærmer seg Risør. Det er en by, Robert. Det blir en lettelse. Vekk fra disse jævla bøndene. Overføringer og overproduksjon. Mens verden sulter. Er det solidaritet, sånt?

Robert rister forsiktig på hodet, og håper det er rett svar.

EXT. BENSINSTASJON - DAG

På en besinstasjon, tvers overfor veikroa. Snorre heller vann på lastebilens radiator, som koker. Bak ham forsvinner Leo inn i "stasjonsbygningen".

INT. BENSINSTASJON - DAG

Leo går rundt som et barn i en leketøys- eller gottebutikk. Han er i bensinstasjonens pornoavdeling. Hard core. Brett ut og bøyer helt tilbake. Ved enden av en av hyllene står han med ett ved disken, og ansikt til ansikt med -

Aina! Overraskelsen og forlegenheten er like stor hos dem begge. Midt i det glanstrykte kjøttmarkedet:

LEO
Er ikke du...?

AINA
Jeg orket ikke mer. Han var så slibrig.
(blir ironisk)
Bedre her.

LEO
Du har vel ikke reist langt nok.

AINA
Jeg har reist altfor langt.

LEO
Lengter du tilbake?

AINA
Ikke til Sindre. Men jeg savner katten hans. Hun kom hver kveld når kaféen stengte. Da fikk hun matrester. Jeg tror hun var gravid da jeg dro. Hun var svart og hvit.

Leo stråler ved tanken på katter.

LEO
Vår er også gravid. Hun er grå. Men bare utapå. Hun står i med alle hannkattene i nærheten. Hun får unger hele tida. Det er livsfarlig å starte bilen og kjøre ut fra tunet. Det er små kattenøster overalt. Vi er ikke såne som orker å ta livet av kattunger hjemme hos oss.

En rørende liten forestilling blant alle pornobladene. Leo blir med ett oppmerksom på dem igjen, litt forlegen.

LEO (CONT'D)
Jeg så egentlig etter...

Finner redningen. "Amor" i hylla på den andre siden av disken. Han legger det foran Aina.

LEO (CONT'D)

Det er ikke til meg. Kan du pakke det inn som gave?

Aina slår inn beløpet på kassa. Om hun ikke så rett igjennom Leo etter historien om katten - og likte det hun så, forresten - ville hun vært en idiot. Og hun er ingen idiot. Mens hun pakker inn:

AINA

(forsiktig)

Hvordan går turen?

LEO

Turen? Å, den... Går bare én vei med den.

Nå er han tilbake i sin gutteverden, gjør en plystrende flybevegelse med hånda - det går rett til vær's, det går strålende.

LEO (CONT'D)

Nå har vi kasta kartet. Rett til sjøs. Og kjører strake veien til Bora-Bora!

Han peker ut retningen med tommelen over skulderen, så blir han usikker på om det er riktig retning her de står nå.

LEO (CONT'D)

Ja, vi må hjemom, da, og hente pass og solbriller. Men så er det "bye, bye, guys"!

Aina er lettet. Denne mannen skal ingen steder. Vi aner allerede et drag av kjærlig overbærende hustru idet hun rekker ham "Amor" i gavepakning over disken.

AINA

Ikke glem gaven. Alt om hva jenter drømmer om.

Leo er seg selv lik, tar imot, litt forlegen igjen.

LEO

Kameraten min skriver her. Han er forfatter. Jeg har hans samlede verker. Vel, lykke til, Aina.

AINA

Du husker hva jeg heter?

LEO

Aina er et pent navn. Ha det.

Han hilser og går ut. Aina står igjen og ser etter ham med en dyp ro i blikket. Det er nesten så vi hører Vera Lynn synge "We'll meet again" fra en radio på bakrommet.

EXT. BENSINSTASJON - DAG

Leo ved bilen og Snorre mens han river papiret av "Amor", og blar i det.

LEO
Du er ikke med.

Han rekker bladet mot Snorre, som imidlertid knapt enser det. Leo enser heller ikke med en gang at Snorre ikke enser det, for han ser seg om med en spørrende mine. Men han vet ennå ikke hvorfor.

SNORRE
Jeg leser ikke sånt.

Neivel. Leo trekker på skuldrene, blar igjennom en gang til.

LEO
Nei. Ikke noen Snorre Ekdal her. Armand Valentino, da? Er det deg? Giovanni Nyhus? Alma Elgsæter? Pierre Fredriksen? Severin Stålbjelke? Høres lugubert nok ut til å kunne være deg. Tror du stålbjelker er noe unge piker drømmer om?

SNORRE
De drømmer om akkurat det samme som modne kvinner. De vet det bare ikke selv ennå.

LEO
Pissprat. Du er like romantisk som meg. Du vet det bare ikke selv ennå.

SNORRE
Hva betyr det?

LEO
(blir usikker)
Betyr? Jeg bare syns det låt ganske fikst, jeg. Ikke sant?

SNORRE
(skjuler et smil)
Tenk før du snakker.

Leo himler med øynene. Fyren gir seg jo aldri! Og det gjør han ikke:

SNORRE (CONT'D)

Det er nok av gærninger ute i verden, som stikker kniven i deg for et feil ord.

LEO

Hvor har du lest det?

SNORRE

Nei, et småbruk. Det er tingen for deg. Investér i sau, sier de som vet det. Nå tjener vi jo litt - en stund. Sauer passer seg sjøl. Så kan du fly rundt i lia og improvisere. Finne deg en kjær-este, også.

Leo fnyser av ham. Ser seg rundt igjen. Så går det opp for ham:

LEO

Jeg har vært her en gang før. Like i nærheten. Men jeg var bare guttungen da. Så de husker meg sikkert ikke.

SNORRE

Husker deg?

LEO

Fattern og muttern gjorde skandale. Som vanlig. De lå under et bord bakerst i hjørnet, og muttern hylte "Bingo!" akkurat når hun... Ja, du vet.

Snorre gliser. De ser på hverandre. Samme tanke.

SNORRE

En bingohall?

LEO

Med mange kvinner.

SNORRE

På ett sted.

LEO

Like i nærheten.

INT. BEDEHUS - DAG

Leo og Snorre smyger seg stille inn en dør. Snorre har en eske med bikinier under armen. De er begge opptatt av å trå lett for ikke å gjøre seg bemerket. De glir inn på en rad stablestoler bakerst i lokalet, mens vi hører (OFF):

PASTOR (OFF)
- nummer fem, fra én til tyve.

Snorre haler fram noen bikinier, peker på EN DAME som sitter ved siden av Leo. Men Leo har brått stivnet, og peker.

Dette er ingen bingohall! Vi er i et bedehus, med en liten MENIGHET.

EN PASTOR av den omreisende typen, med et godt øye til menighetens vakreste kvinner, troner på prekestolen foran i lokalet. Han møter blikket til -

- EN VAKKER FRUE på første stolrad. Hun ser ned, rødmer.

Pastoren begynner sin preken.

PASTOR (CONT'D)
Villfarne barn!

Leo rykker til. Men det er slett ikke ham og Snorre pastoren mener.

PASTOR (CONT'D)
I mørke stunder i vårt liv er det
kun ett lys vi kan se fram til,
én kraft vi kan sette vår lit til-

Snorre dunker Leo i siden, fandenivoldsk.

SNORRE
(hvisker)
Improvisér!

Leo ser på den flirende vennen med vantro blikk. Erru gærn? Vel, vel, hvis han absolutt vil... Leo skal nok vise ham! Han retter på slipset, sklir inntil damen ved siden av, mens pastoren hele tiden holder på.

PASTOR
- og som kan oppløfte vårt sinn.

Leo smiler til damen, hvisker lavmælt.

LEO
(hvisker)
Det er sommeren, frøken. Sol og varme og deilige strender. Ikke mange månedene unna nå.
(MORE)

LEO(cont'd)

I den anledning har vi et
enestående tilbud.

Han viser henne bikiniene. Hun er storøyd, men faktisk ikke
uinteressert. Hun kjenner på kvaliteten.

LEO (CONT'D)

(peker på Snorre)

Han tar seg av kollekten.

Snorre ser imponert på mens damen finner fram portemonéen.
Han tar imot pengene idet de smyger seg forbi. De setter
seg inntil KVINNE NR. TO.

På prekestolen holder pastoren på med sitt.

PASTOR (CONT'D)

Ja, veien ut av livets mørke er
lang og bratt. Og vi klarer ikke
alle å finne fram. Vi trenger
ofte en hånd å støtte oss til -

EN GRAVID KVINNE sitter for seg selv, og følger blikkveks-
lingen mellom pastoren og den vakre kvinnen, med dyster
mine.

Pastoren ser henne med ett, og flakker litt med blikket.
Han har vært her før. Men han tar seg raskt inn.

PASTOR (CONT'D)

- en som kan reddlede oss ved
livets veiskiller, så vi ikke
farer vill.

Leo ser henført på Kvinne Nr. To. Hun stivner under denne
plutselige oppmerksomheten fra en fremmed.

LEO

(hvisker)

Tilgi en fremmed som har reist
langt for å finne Dem. Men nå er
jeg ved målet. Denne, forstår De,
er skapt bare for Dem. Kun niog-
nitti femti. De har hele vinteren
til å slanke Dem inn i den, om De
skulle synes at det trengs. Men
jeg ville si at da tar De feil.

Kvinnen er først stum, så smelter hun, og rødmer litt. Leo
gir henne bikinien, og introduserer igjen sin venn, penge-
innkreveren Snorre, som er minst like henført, der han tar
imot pengene. De er nå ved enden av stolraden, og smyger
seg inn på neste.

Pastoren holder på med sitt, samt ny blikkontakt med den
vakre kvinnen, og har ikke enset at noen går ham i nærheten
ute i lokalet.

PASTOR

Jesus er den sterke arm som kan lede oss til lyset! Han og bare Han! Bare Han kan redde oss fra de syndene som lurder langs den farefulle vei, og lokker oss med innsmigrende røst.

Leo har havnet ved siden av EN ELDRE MANN som han ved et uhell holder på å veive toupéen av. Leo ser straks både mannens reaksjon, og den yngre kvinnen ved siden av ham. Hun slipper hånda hans, ser intenst vekk. Snorre har også sett det. De blunker til hverandre. Leo viser opp en bikini.

LEO

(hvisker)

Noe for elskerinnen, kanskje?

Mannen hysjer intenst på ham. Han graver fram lommeboka. Leo gir ham fire bikinier, peker på Snorre.

LEO (CONT'D)

(hvisker)

Samle ikke skatter på jorden, men gi dem til ham.

Han snyger seg forbi paret og videre innover stolraden. Snorre ser imponert etter ham.

Pastoren fortsetter.

PASTOR

Jesus er veien, sannheten og livet! Salig er den som eier -

Leo og Snorre setter seg ved siden av ET EKTEPAR. Leo viser dem en bikini. De ser på den og ham med store øyne.

LEO (CONT'D)

(hvisker)

- en bikini? De liker vel å gjøre Dem lekker for Deres mann, frue? Husk dere skal oppfylle jorden. Kan trengs litt ekstra lokkemat da, etter en lang dag.

Hustruen ser stramt en annen vei. Men ektemannen er interessert.

EXT. BEDEHUS - DAG

Leo og Snorre lukker seg stille ut. Salmesang følger dem ut, forsvinner når de lukker døra bak seg. De løper til lastebilen, mens Snorre kaster fra seg esken de hadde bikiniene i - nå er den tom.

De hopper inn i bilen, starter, og brøler avsted. Bak den ser vi at huset har et kors på mønet.

Esken ligger igjen i en søppelhaug med gamle bygningsmaterialer. Der ligger også et skilt som sier BINGO.

INT. LASTEBIL - DAG

Snorre kjører, tviholder seg i rattet. Leonard tviholder seg i Snorre. De hoier og ler overstadig over triumfen, hele scenen igjennom.

SNORRE

Hva gikk av deg, 'a? Jeg har aldri sett deg i sånt slag før.

Leo er svært stolt. Endelig har det lyktes ham!

LEO

Der kan du se! Det var Den Hellige Ånd som kom over meg. Som en doe.

SNORRE

En doe?

LEO

Ja. Jeg traff en danske for en stund siden, som sa det.

SNORRE

En danske?

LEO

Han solgte brukte kjøleskap. Det var han som satte oss på idéen. Gjenvinne freonet i dem. Sånt selger nå. Miljøvennlig, vet du. Det er bare å komme i gang med det.

SNORRE

Han hadde et gammelt kjøleskap med Den Hellige Ånd inni? Så Han skulle holde seg bedre, da?

LEO

Nei, freon heter det. Han hadde bare ett kjøleskap. Vareprøve, ikke sant? Han kom med et helt billass uka etter--

Med ett får Snorre forskrekket øye på noe foran dem på veien, og trækker bremsen i bann.

EXT. LANDEVEI - DAG

Lastebilen bråstopper kloss innpå oss. Vi snur blikket, og ser rett på en stridsvogn som sperrer veien, en stor, god, gammeldags tank. En luke i kanontårnet åpner seg, og RAMBO stikker hodet opp. Han er en soldat i full feltuniform, og med cowboyhatt på hodet. Han peker mot et sted bak lastebilen.

RAMBO
(roper)
Løa!

Snorre stikker et undrende hode ut av sidevinduet og ser -

- en stor gammel løe ved siden av veien. Det er en stikkvei inn til den. Løa har brede dobbeltdører som kan slippe inn en høyvogn.

Snorre rygger inn på siden av stikkveien. Han ser spørrende på tanken.

Den svinger inn på stikkveien. Rambo dukker opp i luka.

RAMBO (CONT'D)
Dørene!

Leo hopper ut, og får åpnet dobbeltdørene til løa.

Tanken dunderer inn i løa. Snart stikker Rambo hodet ut.

RAMBO (CONT'D)
Parkér på tvers!

Han drar dørene igjen - bare en liten sprekke er åpen. Snorre og Leo ser undrende på hverandre. Snorre trekker på skuldrene, og gjør som Rambo sier.

INT. LØA - DAG

Leo og Snorre kommer forsiktig inn i løa.

Rambo hopper ned fra tanken med et maskingevær i armene, styrter borttil og smeller dørene igjen bak dem, kikker forsiktig ut gjennom det glisne bordverket. Ingen å se. Han lytter intenst. Det samme gjør Leo og Snorre. Hva er det mannen lytter etter?

Rambo ser på de to etter tur, fortsatt med geværet klart og øret til døra.

RAMBO
Hører du noe? Gjør du?

Leo og Snorre står der spørrende, lyttende, og rister så på hodet. Nei, de hører ikke noe. Det gjør ikke Rambo heller. Han slapper mer av.

RAMBO (CONT'D)

Null Fi. Men du veit aldri.
Semper Fi.

Leo og Snorre nikker alvorlig. Best å ikke ha noen egne meninger ennå. Vaktsumme blikk fra mannen til døra og til mannen igjen. Hva er farligst - å prøve å rømme, eller bli her?

Rambo slenger seg ned i høyet, og haler fram en diger sigar fra en av de mange lommene sine. Han biter spissen av den, og fyrer opp med en Zippo-lighter.

Leo og Snorre ser engstelige på det tørre høyet rundt ham.

Rambo ler og slår gjestmildt ut med armene.

RAMBO (CONT'D)

Tre av, mine herrer! Sitt ned!

De ser på maskingeværet hans, og velger å gjøre som han sier. Han ser fornøyd fra den ene til den andre.

RAMBO (CONT'D)

Arnie Ramborg. Kall meg Rambo.

SNORRE

Snorre Ekdal. Kall meg Snorre.

LEO

Leo Hansen.

RAMBO

Kan jeg kalle deg Leo?

Leo nikker - selvsagt. Han blir avbrutt av Rambo, som ler villt av egen vits.

RAMBO (CONT'D)

Bra! Sigar?

Snorre rister på hodet. Leo nikker jatakk.

RAMBO (CONT'D)

Drar aldri i felten uten havanesere. Holder hatet varmt. Castro røyker dem. Kjenn din fiende!
Første bud.

Leo nikker enig, fyrer opp og hoster ut den sterke røyken.

LEO

Tøffing, Castro..!

RAMBO
 (snøfter foraktfullt)
 Han har slutta. Det har ikke vi.
 Vi vant. Har'u ikke hørt det?
 Kommunismen er dau.

Han får øye på Leos glorete slips, føler på stoffet i det.

RAMBO (CONT'D)
 Countess Mara?

Leo nikker overrasket.

RAMBO (CONT'D)
 Såne er hard valuta i Angola.
 Presidenten har femti stykker.

LEO
 (stolt)
 Jeg har to. Kvalitet.

Men Rambo har alt mistet interessen. Han ser seg hatefullt rundt, og ut gjennom den glisne bordveggen.

RAMBO
 Jævla møkkaland!

Snorre er ikke trygg på fyren, men vil gjerne være vennlig.

SNORRE
 Angola er vel litt varmere.

RAMBO
 Var bare dritt, det også.

SNORRE
 Så du reiste hjem?

RAMBO
 Sjøen er min greie. Men det skjer mest på land.

Han knipser vekk den rykende sigarstumpen.

Den blir liggende og ose i noe halvvt halm rett ved dørene.

Leo ser bekymret på den.

Rambo haler fram en ny sigar. Det samme ritualet. Han begynner å fortelle.

RAMBO (CONT'D)
 Noen av gutta ringte. Ingen tror noe pent om oss. Men det her er for jævlig! Vi tok noen øl og la planer. Jeg hadde pakka.
 (MORE)

RAMBO(cont 'd)

Så kom forcen og trengte hjelp.
De veit at jeg kan fikse sånne
oppdrag. Et slagskip som hadde
slitt seg. Gikk amok inni en
fjord borti her. Alle bare sto på
stranda og peip. Pappagutter!

Han blåser ut en ilsken røyksky.

Leo og Snorre lytter andektige, og tør ikke avbryte.

RAMBO (CONT'D)

Oppdraget utført. Nesten uten
tap. Så skulle jeg dra. Da veiva
de med papira jeg skreiv på da
jeg kom dit. Karantene nordpå.
"Sikkerhetshensyn". Det var en
NATO-båt. Som idiotene hadde
lånt. Amerikanerne var dritsure.
Helvetes byråkrater. Sitter på
ræva og skravler. Noen må jo
gjøre noe, for faen! Jeg kjører
om natta. Stort sett. Og sover om
dagen. Ruta er klar. Logistikk.
Det er hele hemmeligheten. Ni
dager, så er jeg i Bosnia. Hva
har vi forcen til, 'a? Hva? Alle
snakker om faenskapet, men ingen
gjør noe med det!

Han svømmer litt i indignasjonen. Så hogger han blikket i
Leo og Snorre.

RAMBO (CONT'D)

Hva driver dere med?

Snorre vet han vil ha et publikum i Rambo.

SNORRE

Vi selger bikinier.

Rambo lysner. Snorre hadde rett.

RAMBO

No kidding?

Han er på beina i et sprang, knipser vekk sigarstump nr.
to, og forsvinner ut, etter først å ha sondert terrenget
gjennom de glisne plankene igjen.

Leo reiser seg raskt, og trækker omstendelig på sigar-
stumpene i halmen.

Rambo kommer inn igjen med en av bikinieskene i armene. Han
sparker døra igjen bak seg, og dumper esken på halmgulvet.

Leo ser bekymret på at -

- Rambo trekker en diger bajonett fra beltet og spretter esken åpen. Han haler opp en rød bikini, ser fornøyd på den.

Han henger bikinien på kanonløpet til tanken, går etpar skritt bakover og beundrer sitt verk.

RAMBO (CONT'D)

Nittenseksogførr. Jeg traff en fyr i Syd-Afrika. Eller var det Panama? Han huska alt sammen. Han var i Marines.

Åja? nikker Leo og Snorre.

RAMBO (CONT'D)

Det var da de båta bort alle gulingene på Bikini. Og så smalt det. Måtte ha hørselvern og jævla sterk solkrem da, gitt. Gulingene der nede gikk bare i sånne lende-klær. Pakka inn balla i palme-blader. Må ha klødd noe jævlig, hva? Så kom vi og ga dem litt stail. Lærte dem å surfe. Ikke en dag for tidlig.

Han begynner å synge surt på en rockelåt, mens han haler fram enda en sigar.

Leo og Snorre ser på hverandre. Snorre dunker Leo i siden, oppmuntrende: Rambo er jo en OK fyr! Leo er usikker, men, jo, kanskje...

SENERE

Snorre trækker nonchalant på nok en glødende sigarstump i halmen.

Leo og Rambo sitter lent mot tanken og røyker og snakker.

LEO

(forsiktig)

Har du... vært i Florida?

RAMBO

You kidding? Det er der Marines holder til. Har masse kamerater der. Men det Budweiser-ølet er noe søl.

Leo ser på ham med store øyne, men vil ikke være noe dårligere.

LEO

Jeg har vært på Bora-Bora.

Snorre ser forbauset bort på ham.

Leo fortsetter ivrig til Rambo.

LEO (CONT'D)

Der er ikke jentene sånn som her.
Her -

RAMBO

(avbryter)
- er jentene kåte som faen. Ene-
ste bra med dette møkkalandet.

Han gjesper og strekker seg.

RAMBO (CONT'D)

Vi legger oss og drømmer om dem.
Jeg og kanonen min.

Han ruller seg over på siden i halmen.

Snorre følger hans eksempel. Leo rigger seg også til. Han sier god natt til Rambo med en vits som han flirer av selv:

LEO

Ingen røyking på senga nå. Utrygt
her, hvis du ikke er sengevæter.
God natt.

Leo legger seg til, skal sove. Plutselig blinker Rambos bajonettblad foran øynene hans, tett på. Rambo hvisker inn i ansiktet hans.

RAMBO

Jeg vil gjerne like deg. Bikinier
er kultur. Jeg vil at folk skal
spre kultur. Skjønner du?

Leo nikker energisk. Rambo drar seg unna igjen, etterlater Leo vettskremt.

SENERE

Natt. Rambo sover nærmest døra. Snorre snorker i høyet. Leo ligger lys våken, med vidåpne øyne som nesten lyser i mørket.

SENERE

Snorre glipper med øynene. En skremt Leo rister ham våken. En surrende lyd (OFF).

Ved tanken er Rambo på sprang opp på vogna. Han slipper seg ned gjennom luka på tanken. Nå kan vi klart definere lyden som et helikopter (OFF) som nærmer seg.

EXT. LØA - MORGEN

Et militært helikopter kommer i lav høyde mot oss.

Løa og lastebilen utenfor. Helikopteret sirkler sakte over løa.

INT. LØA - MORGEN

Leo og Snorre ser skrekkslagne på tanken -

der Rambo sveiver kanonløpet opp mot taket, der helikopteret durer rett over. Bikinien henger fortsatt på kanonløpet.

Oppunder taket. Vi ser langs kanonløpet, gjennom de glisne takbordene opp mot helikopteret som svever rett over oss.

Brølet fra helikopteret er nå øredøvende inne i løa. Leo får panikk, bykser til døra.

EXT. LØA - MORGEN

Fra helikopteret. Leo i de glorete klærne kommer ut, spurter til lastebilen og hopper inn.

På bakken. Leo i lastebilen, med åpen dør. Bilen vil ikke starte! Enda mer panikk. Han ser redd opp på helikopteret.

I helikopteret kikker et flygerhjelmkledd ansikt ned på oss. Personen rister på hodet, og gir tegn til piloten. Ikke vår mann! Helikopteret dreier av.

INT. LØA - MORGEN

Rambo kikker opp fra luka i stridsvogna. Snorre ser engstelig opp mot taket. Lyden av helikopteret (OFF) blir tydelig svakere nå. Det er på vei vekk. Rambo hopper ned fra tanken, ivrig og oppglødd.

RAMBO
(ut til Leo)
Du reddet dem.

Gjennom døra. Leo i lastebilen ser sjokkert på ham.

Det samme gjør Snorre.

SNORRE
Mener du at du ville skutt?

Rambo ser kaldt på ham. Han går bort til døra og kikker forsiktig ut. Den siste rest av helikopterlyden dør bort.

Leo ser måpende fra ham til tanken og tilbake.

LEO
Mener du at du har stjålet den?

Rambo gliser og bykser opp på tanken igjen.

RAMBO
På tide å dra.

Rambo tenner en ny sigar, peker på bikinien på kanonløpet.

RAMBO (CONT'D)
Dere kjenner meg igjen på denne!
Følg med på TV, gutter!

Han slipper seg ned i tanken, og ruser motoren.

EXT. LØA - MORGEN

Tanken braker gjennom de halvåpne dørene. Leo får såvidt rygget lastebilen unna. Tanken passerer den med millimeters klaring.

Rambo stikker hodet opp og vinker for siste gang. Så brøler tanken ut på veien og forsvinner.

Snorre står igjen blant løse planker fra de ødelagte dørene, og ser lenge etter Rambo. En stille beundring brer seg over Snorres ansikt, nesten som hos en som får åpenbart Den Store Sammenhengen. Han ser på Leo, oppglødd.

SNORRE
Her kan alt skje!

Leo er fortsatt rystet og negativ.

LEO
Ja, dessverre... Han var jo spenna gærn!

SNORRE
Han hadde bare et mål.

LEO
Faen, gir du deg aldri? Det har vel vi også?

SNORRE
Har vi?

LEO
(usikker. Hvor vil han?)
Ja...

SNORRE

Du behøver ikke hvis du ikke vil.

LEO

Bare fordi jeg fikk litt pan-
ikk... Ikke?

Snorre rister på hodet.

LEO (CONT'D)

Da vil jeg.

SNORRE

En av jaktkameratene til faren min - jeg vil ikke si hva han het. Bare at de har penger. Han hadde en kjentmann med seg på løvejakt i Namibia engang. De var ute i bushen i flere dager før de endelig fant spor etter en løve. Plutselig rørte det seg i buskene, og løven byksa fram. Et kjempebeist. Helt plutselig. Men Store Hvite Mann hadde vært på jakt før. Så han hadde geværet klart. Så plutselig reagerte kjentmannen. Han kasta seg foran løven for å beskytte Store Hvite Mann. Helt meningsløst. Bare på instinkt.

Leo er ikke sikker på om han liker retningen historien tar.

SNORRE (CONT'D)

Løven drepte fyren, selvfølgelig. Momentant. Så skjøt Store Hvite Mann den. Og vet du hva han gjorde? Ja, han stoppet ut løven, da. Men han stoppet ut kjentmannen også. Som trodde han reddet sin herre. Hadde ham i hallen hjemme i mange år. Sammen med de andre troféene. Jeg så ham selv. Vi var på besøk da jeg var liten. De burde byttet navn, de to. Det var jo kjentmannen som var skjold mot løven.

Nei, Leo liker definitivt ikke denne historien.

LEO

Jeg sa jeg ville videre.

Men hans besluttsomhet blir noe undergravd av at jakka hans setter seg i klem når han klatrer inn i bilen og smeller igjen døra. Han river i den, fomler med døra.

EXT. GATE - KVELD

Lastebilen med Leo og Snorre på vei mot en parkeringsplass ved hjørnet av en gate i et lite tettsted.

Fra den andre enden av gata kommer en sportsbil brølende, og tvinger seg tutende inn på den plassen som Snorre og Leo hadde peiling på. Lastebilen må bråbremse.

Sjåføren stiger elegant ut av sportsbilen. Det er Beverly, skjønnhetsåpenbaringen de traff på veien tidligere!

Snorre og Leo glor ut på henne gjennom frontruta.

Leo hopper ut, er raskt borte og holder bildøra for henne. Han blir stående med den mens han sluker Beverly med øynene.

Beverly står avventende med nøkkelen klar, skal låse så snart denne fyren får dratt øynene til seg og lukket døra. Til slutt må hun gi ham et smil, for det hele begynner å bli ganske tåpelig.

Leo stråler, så forstår han at han oppholder henne, og lukker døra. Hun gir ham nøkkelen, slik man gjør til *parking valets* på steder som har slike. Med et nytt smil til ham går hun.

Leo ser henført etter henne. Hun smilte til ham! To ganger! Han sliter et sekund blikket løs fra henne. Han ser undrende på bilnøkkelen. Man har ingen *parking valet* der han kommer fra.

INT. LASTEBIL - KVELD

Leo roter i bagen sin bak setet, skifter slips, ser seg i speilet, fikser på håret, frenetisk mens han snakker.

LEO

Så du det! Så du? Hun smilte til meg! Jeg må låne noen penger av kassa. I orden det? Det var du som sa jeg burde skaffe meg en kjæreste! Må jo spandere drinker og sånn da.

(blir litt barnslig)

Tør jeg dette, 'a?

SNORRE

Hva planlegger du nå, 'a?

LEO

Hun smilte to ganger! Sånn uten videre. Dette er ei dame som veit å leve livet.

(MORE)

LEO(cont'd)

(hører hva Snorre sa)
 Dette er ikke noen konkurranse,
 altså. Bare så du veit det.

SNORRE

Okey, okey. Jeg skal sitte her.

LEO

(gir ham "Amor")
 Les dette så lenge, du.

SNORRE

Velformulert utenomsnakk. Min
 spesialitet.

Leo ler. Det var bedre. Balansen er gjenopprettet. En siste sjekk i speilet.

LEO

Jeg går ut på livet. Kommer det
 noen forbi, så selg noen bikiner.

Snorre smiler matt, mens Leo hopper ut, låser sportsbilen og setter etter Beverly, mot byens lys. Snorre ser på "Amor" som han holder i hånda, og hiver det fra seg.

INT. TOALETT - KVELD

Leo på et herretoalett. Han gløtter på døra ut til et restaurantlokale som forsvinner bak et hjørne. Han speider nervøst. Ingen Beverly. Neivel.

Leo foran speilet. Rad av avlukkene bak ham. Han ser på seg selv, både svarer og spør.

LEO

(halvhøyt til seg selv)
 Tør du dette, 'a? Selvfølgelig.
 Kast deg uti det. Gi meg luksus,
 så skal jeg klare meg uten det
 nødvendigste.

(med sjarmørstemme)

Er det meg du har ventet på?

I speilet åpnes plutselig et av avlukkene, og Beverly kommer ut. Leo spinner rundt, totalt overrasket. Har han i forvirringen gått inn på dametoalettet?

Beverly smiler bredt til ham, ikke det minste overrasket over å se ham her. Leo er lamslått. Så fomler han i lomma, finner bilnøkklene hennes. Det er det beste han kan finne på akkurat nå. Hun tar dem nonchalant.

BEVERLY

Thank you. I'm simply addicted to
 reindeer. Would you order some
 supper?

Leo måper, så smiler han lykkelig.

INT. RESTAURANT - KVELD

Leo sitter trist ved et bord med to reinsdyrmiddager og vin, samt dry martinis før maten. Dette er fremdeles før maten. Han har ventet lenge. Så lenge at han faktisk er siste gjenværende gjest i restauranten. Man blunker med lyset.

EXT. RESTAURANT - KVELD

Leo på trappa, speider. Et siste fåfengt håp om å se Beverly. TO STORE MENN i joggedrakter kommer ut, dytter til ham idet de passerer. Leo blir indignert.

Mennene hopper inn i en svart bil, som spinner avsted. Søle og vann spruter fra hjulene, oppover Leos bukser. Han banner etter bilen som forsvinner.

EXT. GATE - KVELD

TO PARKERINGSVAKTER står og ser på Beverlys sportsbil, hoderystende. Den ene tar fram et målebånd. De måler opp avstanden til hjørnet, rister enda mer på hodet.

Snorre halvsover bak frontruta på lastebilen. Den er parkert litt lenger borti gata. Roterende gullys vekker ham.

Beverlys sportsbil taues vekk.

Snorre morer seg. Gata blir stille igjen. Snorre klatrer ut, strekker beina.

Beverly runder hjørnet. Hun ser litt desorientert på stedet der bilen hennes sto.

SNORRE (OFF)

Sic transit gloria transport.

Hun ser fra den tomme plassen, til Snorre som sitter på skjermen til lastebilen. Hun smiler vennlig og litt fraværende, trekker på skuldrene.

BEVERLY

What do you think - should I try a Ferrari next?

Snorre vet rimeligvis ikke helt hva han skal si.

SNORRE

Well, I---

BEVERLY

I like change. Could you go and get one for me?

Hun begynner å rote i veska, som etter penger til en ny bil.

SNORRE

I'm sorry, but I couldn't stop them. There were three of them. And they had a measuring tape.

Beverly blir mørk i blikket.

BEVERLY

I hate little people with measuring tapes. They're only happy when they find someone even smaller than themselves.

Hun har funnet en bunke kredittkort, og blar igjennom dem, studerer kortene som om de ga henne identitet og det meste annet - og det gjør de kanskje også.

BEVERLY (CONT'D)

I'm Beverly. I'm looking for the graveyard.

SNORRE

Aren't we all? Well, more or less... I'm Snorre.

BEVERLY

There's a mountain behind it. And a church. It's white. You know where it is?

SNORRE

It's supposed to be around here?

BEVERLY

This is Norway, isn't it?
(Snorre nikker)
It's old. A wooden church. You know... It's called Bramgleim or something like that.

SNORRE

You have family there? You're not an American?

BEVERLY

I don't know. Maybe. Do I need a passport then?

SNORRE

To get here? Yes.

BEVERLY

Then I'm an American. Do you believe in ghosts? I do. I'm staying at this scary old motel around here somewhere.

Hun peker i alle retninger. Hun tar av seg skoene, og forklarer.

BEVERLY (CONT'D)

They're Italian. Ah, that's better! I never believed in ghosts before. Could you protect me from them? They only come out when I'm all alone.

INT. MOTELLROM - NATT

Beverlys motellrom. Senga er full av åpne koffertar og klær strødd utover, sammen med reinsdyrgevirer og skinn, rose-malte trau og annet turistfjas, og et stort plasttroll. Hvorfor tror vi at det meste av dette ikke engang er betalt? Noe av dette er nok varer fra bensinstasjonen tidligere.

BEVERLY

Oh... I suppose we could call for someone to remove that.

SNORRE

No need to.

Han rydder senga, optimistisk.

BEVERLY

I miss my parrot. It's a cuckoo, really. It shits everywhere. The maid cleans it up. She comes at eleven. I have to let her in. It's a lot of work, having a maid.

SNORRE

I can imagine.

BEVERLY

I like men with imagination.

Hun begynner å kle av seg. Snorre sitter på senga og ser på. På nattbordet ligger et lite speil med etpar striper kokain. Beverly ser på ham i det store speilet på toalettbordet, og har tydeligvis glemt ham et øyeblikk. Hun smiler usikkert til speilbildet hans.

BEVERLY (CONT'D)

Have we fucked?

SNORRE

No.

BEVERLY

Good. I would hate to have missed that.

Hun forsvinner inn på badet, halvt avkledd. Snorre sitter litt rådvill igjen. Så skyter Beverlys hånd ut fra baderøra, og drar ham med inn.

PÅ BADET

Beverly er så avkledd som Hollywoodstjernen som spiller henne tillater. Hun drar med seg Snorre - som er fullt påkledd i dressen sin - inn i dusjen, som fosser varm og dampende. Hun synker ned på kne foran den søkkvåte Snorre, ser på buksesmekken hans.

BEVERLY

A fly with buttons!

SNORRE

I'm old fashioned.

Beverly flekker buksesmekken hans åpen - så knappene flyr, smeller i vegger, gulv og tak, spretter omkring.

INT. VASKERI - KVELD

Leo sitter på en benk, med jakke og skjorte og slips, men uten bukser. Han ser trist på en vasketrommel som går og går. Han er i et myntvaskeri. Ved siden av ham sitter kanskje noen og sover. Eller noe annet.

Foran en åpent tørketrommel. Leo drar på seg buksene sine. De er rene, men har krympet, og er for korte - beina hans rager ut av dem. Ja, ja.

INT. MOTELLROM - NATT

På senga. Beverly strekker ut lange, slanke, nakne ben, mens Snorre tegner nettingstrømper på dem med svart leppestift. Han har fortsatt den klissvåte dressen på.

EXT. GATE - NATT

Leo er fortvilelsen selv. Han står i gata der lastebilen var parkert. Bilen med Snorre og bikiniene er borte!

Så får han øye på hjulspor etter lastebilen i grusen. Aha! Han begynner å følge dem.

INT. MOTELLROM - NATT

Beverly, nå med en rød leppestift, tegner en pil nedover kroppen sin, evnt. på ryggen sin mens hun ser seg over skulderen, i speilet. Pila peker mot de mest interessante deler, nedenfor billedkanten. Snorre følger pila.

EXT. VEI - NATT

Leo går krokete og myser i hjulsporene. Det er mørkt, og ikke lett å se. Og han er irritert på vennen som har forlatt ham slik.

Med ett er det asfalt på veien foran ham. Panikk!

Men noen meter borte er det grusvei igjen. Og der er sporene. Leo er lettet, og går videre etter sporene.

INT. MOTELLROM - NATT

Snorre har fått av seg dressen. Nå har han bare et reinsdyrskinn over seg, og har fått surret et reinsdyrgevir på hodet. Og nesa hans er farget rød med leppestift. Han ligger i Beverlys fang mens hun sitter på senga og synger.

BEVERLY

(synger)

Rudolph the rednosed reindeer--

Hun stanser, ser betatt på Snorre, lenge.

BEVERLY (CONT'D)

God, you're the most handsome man
I've ever seen.

Han prøver å smile takknemlig, men føler seg ikke uimotståelig akkurat nå, selv om han har aldri så flott gevir.

Beverly reiser seg, går til vinduet, ser ut.

BEVERLY (CONT'D)

Oh, look! The stars are out!

Snorre får av seg geviret, stiller seg ved siden av henne. Den vakre, kaotiske kvinnen og den nakne nordmannen med reisdyrnese står der som to barn og beundrer -

- stjernenenatten som vi ser gjennom vinduet. Er ikke dette poesi, så vet ikke jeg hva poesi er.

EXT. MOTELL - DAGGRY

Idet dagen gryr over himmelen er Leo framme ved motellet. Han ser lastebilen utenfor et av rommene. Et lettelsens sukk. Alt er tilgitt.

INT. MOTELLROM - DAGGRY

Leo sitter på sengekanten og kler av seg, prater til den som ligger med ryggen til ham under dyna på den andre siden av dobbeltsenga, og som han tror er Snorre.

LEO

Jeg vet hva du skal spørre om, Snorre. Det ble noen lange heftige kyss før hun kjørte. Hun er en dame. Ikke noen orgie første kvelden der i gården. Men vi skal møtes igjen. Hun er dønn interessert.

(sliter med de trange buksene)

De jævla buksene har krympa i vask! Smart av deg å leie rom til oss, forresten. Jeg ble spruta helt ned, jeg. Burde egentlig blitt forbanna. Det var to joggere. Jeg har tenkt å begynne å jogge sjøl. Mange ganger. Sunt, vet du. Jeg ga vann til en jogger en gang også. Sto og mekka bilen, og så kom det en pumpa stakkar. Drakk en hel bøtte vann. Da livna'n opp og prata litt. Hyggelig fyr. Jeg liker joggere.

Han legger seg, strekker seg. Nå ser han at det er Beverly som ligger der! Hun våkner i det samme, smiler til ham. Hi, there! Leo er himmelfallen.

Med ett sparkes døra opp, og de to store joggedraktmennene braser inn. Utenfor ser vi den svarte bilen.

Leo og Beverly er begge like overraskete. Men ingen rekker å reagere før joggedraktmennene er over dem.

INNKLIPP

På badet står en utslitt Snorre og tørker dressen sin med hårtørrer. Braket skremmer ham. Han gløtter på døra.

TILBAKE TIL

Den ene joggedraktmannen drar Beverly med seg i et jern-grep, ut til den svarte bilen. Leo kan bare se på med avmakt og undring.

Snorre kommer ut for å unnsette både Beverly og Leo. Leo ser på ham med enda større undring, om det er mulig.

Den andre joggedraktmannen stanser Snorre. Det er en meget stor joggedraktmann.

JOGGER I
(til Snorre)
Who're you?

SNORRE
Ah... the manager...?

JOGGER I
Well, this doesn't concern you.

EXT. MOTELL - DAGGRY

I bilen venter BEVERLYS MANN med åpen dør. Han er en liten, middelaldrende mann i grå dress. Han rister trist på hodet.

BEVERLYS MANN
Beverly, dear! You disappoint me no end. Business needs attending to night and day. I've told you. Always someone who won't pay up. And then I have to crawl into the asshole of the world and drag you back home. This isn't your home, honey. Well, we all make mistakes. Yours was having your family come from here. Now, do you think my business associates will take me seriously if this goes on? If a man can't keep his wife in place, then who is he? If this goes on, I can't afford you much longer.

Beverly ser ned, strekker lydig hendene fram. Hennes mann drar opp et målebånd av stål fra lomma, surrer sammen håndleddene hennes med det.

INT. MOTELLROM - DAGGRY

Gjennom døra ser Leo målløst på det som skjer. Så ruver den andre joggedraktmannen over ham.

JOGGER II
You should plan your move better next time, punk.
(MORE)

JOGGER II(cont'd)

(blir med ett moralsk
indignert)

You fuckin' Norwegians! Ain't ya
got any manners? That was the
boss's wife, Goddammit!

Knyttneven hans kommer farende, lukker bildet. Svart.

Snorre på kne på gulvet, holder den besvimte Leo i armene.
Forbi joggedressmennene som tramper ut ser han -

Beverly i den svarte bilen utenfor. Hun lyser opp ved synet
av ham og Leo, som om intet har skjedd. Idet bilen starter
opp og kjører, vinker hun med de bundne hendene.

BEVERLY

Bye, bye, guys!

INT. LASTEBIL - DAG

Leo har blått øye og skrammer i ansiktet. Det er han som
kjører, nesten like vinglete som i gledesrusen den gang de
startet ferden. Men nå bare ser han dårlig. Snorre ved
siden av, tydelig ikke med verdens beste samvittighet.

SNORRE

Burde ikke jeg kjøre?

Leo skuler på ham. Men det går ikke så bra, for det er feil
øye som er gjenklistret. Snorre prøver å lette stemningen.

SNORRE (CONT'D)

Vi stopper ved første landhandel
og kjøper en biff til deg, da. En
saftig og fersk en. Jeg spand-
erer.

Han graver i lomma etter penger, drar opp lommeetørklet sitt
og en masse annet. Leter fram penger mens han snakker ivei.

SNORRE (CONT'D)

Det er bra for øyet ditt, sånt.
Bare legger den over. Drar ut
betennelse, vet du. Det er akku-
rat som med rakørret når det har
gått over påske og den har blitt
helt forjævlig. Legger du den i
melk etpar timer da, så blir den
helt fin igjen.

Plutselig faller Beverlys leppestift ut av lommeetørklet i
Snorres hånd, og ruller fram på dashbordet. Snorre prøver
et unnskyldende smil.

Leo har sittet og hørt på, tydelig nær kokepunktet. Plutse-
lig sprekker han.

EXT. SETERVOLL - DAG

Lastebilen dunder langs en smal sidevei og inn på en setervoll som ligger i bratt landskap. Bilen bråbremser.

Leo hopper ut og drar Snorre ut etter seg.

Leo stiller seg opp med knyttnevene klare, som en dårlig amatør bokser. Et såret og innbitt alvor lyser av ham.

LEO

Og deg var jeg dum nok til å dra med ut og vise verden!

Snorre holder avvergende opp hendene.

SNORRE

Javel, javel! Jeg angrer. Jeg beklager at jeg stjal henne fra deg.

LEO

(undrende)

Hvem?

SNORRE

Beverly, vel. Men tro meg - det ville blitt et jævla slitsomt liv for deg. Jeg hadde rett første gang vi så dama.

Leo ser foraktelig på ham.

LEO

Jeg driter vel i henne.

Snorre er undrende.

SNORRE

Slo de deg hardt, eller?

Leo rister oppgitt på hodet over vennen. Situasjonen synes å lysne litt, og Snorre ler. Det vesle øyeblikks uoppmerksomhet er alt Leo trenger. Han langer ut en fulltreffer, og Snorre går rett i bakken.

INT. BIL - DAG

Raymond senker kikkerten. Han har iaktatt Leo og Snorre. Et trist syn.

RAYMOND

Dette smerter meg like mye hver gang, Robert. Nei, jeg orker ikke. Du må gjøre det du.

De sitter i Raymonds amerikaner. Under dem setervollen med Leo, Snorre og lastebilen. Robert åpner døra, skal gå ut. Raymond holder ham igjen. Han er først litt fortvilet, men fanges snart av sin egen retorikk.

RAYMOND (CONT'D)

Dette er realpolitikk, Robert. Jeg har ikke noe valg. Det står andre klare til å overta bilen. Og vi har jo lært de to der hvordan det skal gjøres. Lært dem å bli nyttige samfunnsborgere. Litt betaling er vel ikke urimelig da? En liten egenandel. Og så må nye få sjansen etter dem. Ja! Det er fellesskapets ånd. Vår jobb er gjort nå.

Robert nikker alvorlig, går ut av bilen. Raymond ser på Leo og Snorre som slåss langt der nede. Begynner han å synge på en arbeidersang?

EXT. SETERVOLLEN - DAG

Regissørens kampscene er i gang, midt i den ville naturen, med MUSIKK - "Fanitullen" fra fire elektriske feler.

Til slutt ligger både Snorre og Leo utmattede i gresset, mens MUSIKKEN dør hen. Vi ser at begge har fått inn fulltreffere: nå har Leo to blåveiser, mens Snorre har én. Begge har revet opp klærne. Snorre skotter bort på Leo.

SNORRE

Bedre nå?

LEO

Dra til helvete. Du bare jukser. Bestandig. Jeg så du juksa til eksamen på skolen også.

SNORRE

(overrasket, beklemt)
Gjorde du?

Leo nikker. Snorre trekker på skuldrene.

SNORRE (CONT'D)

Vel, selvfølgelig. Du taper hvis du følger reglene. Det er sånn reglene er.

Leo fnyser foraktelig. De kravler seg møysommelig opp, nekter å se på hverandre. Så kommer sjokket!

Lastebilen er vekk! I hjulsporene etter den ligger de to gitarene, overkjørte og knuste.

Leo og Snorre står der i hjulsporene, med hver sin ødelagte gitar i hånda, forslåtte og fillete. Et trist og morsomt syn. De ser tomt på hverandre.

Leo kaster av all kraft fra seg sitt gitarvrak nedover ei ur ved siden av veien. Han begynner å gå nedover mot hovedveien før gitaren har truffet bunnen der nede.

Snorre står usikker igjen. Han ser på gitarrestene han har i hånda. Han hiver gitarvraket fra seg samme vei som Leos.

Gitaren seiler gjennom lufta, som får strengene til å synge i en forvridd symfoni av sær MUSIKK.

Samtidig treffer Leos gitarvrak bunnen av ura. Ny sær strengelåt stiger opp, blander seg med lyden fra Snorres gitar, som treffer like etter.

Over landskapet, mellom trær, kampesteiner, dalsider, fjell. Symfonien av dirrende løse strenger stiger og stiger i styrke med bildemontasjen. Sveipet over landskapet ender -

EXT. LANDEVEI - DAG

- ved landeveien. Leo går iltert langs veien. Han hører ikke MUSIKKEN - kanskje klipper vi den rett ut av lydsporet på bildene av Leo.

Men Snorre hører den, der han står ved avkjøringen til setervollen, i undring over dette magiske. Han ser etter vennen.

Leo går, og ingen musikk høres.

De siste rester av den magiske konserten toner ut. Snorre vet at han er vitne til noe helt usedvanlig. Så blir alt stille. Virkeligheten melder seg igjen. Snorre hutrer litt, setter etter Leo. Han tar ham snart igjen.

En bil nærmer seg. Leo og Snorre strekker fram tommelen og ber om haik.

Men bilen tar en stor sving utenom de to, og setter opp farten vekk.

Leo ser skuffet etter den. Så ser han nedover seg selv, og på Snorre. Kanskje ikke så rart at de ikke fikk haik.

Han finner fram sitt krøllete Countess Mara-slips fra lomma, glatter litt på det. Han får håret noenlunde presentabelt med fingrene. Snorre følger hans eksempel. Han begynner å smile for seg selv.

SNORRE

Jeg hater å måtte si det, Leo.
Men det kunne skjedd verre ting.

Leo glor mørkt på Snorre.

INT. BUSS - DAG

Nudistbussjåføren vi møtte i begynnelsen av historien, sitter bak rattet og kjører hjemover. Han kler av seg mens han kjører, og snakker, full av sympati, med dagens siste gjenværende passasjer.

BUSSJÅFØR

Han elsker deg altså?

Passasjeren er Aina. Hun har revet ut siden i Sindres gjestebok der Leo og Snorre skrev navn og adresse. Nå har hun arket i hånda.

AINA

Ja. Han vet det bare ikke selv ennå.

Sjåføren nikker mens han vrenger av seg helsetrøya. Han forstår godt hva hun mener. Han stanser der veien går opp til gården der han bor - vi kjenner den igjen pga. den oppsiktsvekkende postkassa.

BUSSJÅFØR

Det er her du skal av. Ende-
stasjon.

(peker)

Den veien.

Aina nikker takk og går ut, mens sjåføren drar av seg buksene og henger dem på kleshengeren som han henter fram bak setet.

EXT. VEIKRYSS - SKUMRING

Leo og Snorre går langs veien, og har ennå ikke fått haik. Leo henger litt etter, han er sliten og frossen, og det er noe han skulle ønske var usagt.

Snorre stanser i et lite veikryss, for å sondere hvilken vei de skal ta. Leo innhenter ham. Snorre skal til å si noe etter et øyeblikks - for Leo - ufrivillig blikkontakt. Leo ser bort, fortsatt tverr, mest for stolthetens skyld.

En bil nærmer seg. Snorre løper med ett ut i veien, stiller seg opp og veiver med armene. Bilen må bråbremse, stanser rett foran ham.

SJÅFØREN stikker sint hodet ut av vinduet.

SJÅFØR

Er du fra vettet, mann!

SNORRE

Ja! Slå på bilradioen din! Finn
noe musikk!

Sjåføren og HANS KONE måper, men spørsmålet er så uventet at mannen gjør som denne galningen ber om. MUSIKK begynner å strømme ut av bilen. Snorre går rundt bilen, åpner dørene, så musikken får fritt utløp.

Snorre griper Leo, drar ham med ut på veien, foran bilens tente frontlykter, og byr ham opp til dans. Leo ser vantro på (u)vennen.

SNORRE (CONT'D)

Endelig kommer det til nytte!
(uforstående respons)
Danseskolen!

Leo bare står der måpende, så Snorre tar initiativet, legger en arm rundt ham, den andre ut, så sveiver han i vei med Leo rundt på veien. Leo må bare henge med så godt han kan.

SNORRE (CONT'D)

Bare følg, og la meg lede!

Leo gjør som han sier, klønete, motvillig, men han gjør det.

Bak frontruta på bilen midt på veien ser sjåføren og hans kone på dem med store, undrende øyne.

Snorre gliser til Leo. Leo begynner å få taket på det, begynner å like dette, men kan ikke helt vise det ennå. Litt stolthet har man da. Musikken stiger.

SNORRE (CONT'D)

Og du som ikke syntes at sånt
hadde noe for seg?

Leo må trekke på smilebåndet.

LEO

Det var lenge siden, det. I femte
klasse.

Han lar seg lettere lede nå, kaster seg endelig ut i det. De to danser, danser, danser, rundt, rundt, rundt på veien.

LEO (CONT'D)

Jeg har tenkt på...

SNORRE

Jeg vet det!

Leo begynner å gløde mer og mer mens han legger ut så godt han kan - dansen tar mer og mer pusten fra ham.

LEO

Vi kunne kjøpe et parti med etuier. Litt store. Det står annonser for sånt i bladene stadig vekk. Svart skai er stilig. Og oppi der har vi sjokolade. Gir sprut med én gang, vet du. Reint druesukker. Rett i blodet. High Energy.

SNORRE

(ler)

Unnskyldningen er akseptert!

LEO

(hører ham knapt)

Og så har vi kondomer. Kam og munnspray. Vi kaller'n "Ungkarspakka". Kommer til å selge som faen! Kan ikke slå feil! Og så har vi et slips oppi der. Må ha det hvis det skal bli ordentlig stil.

Snorre ler, setter opp farten på dansen ytterligere. Musikken stiger. Leo henger med så godt han kan, må le han også. Han er lykkelig for at de er venner igjen, selv om han ikke er sikker på om Snorre ler til ham eller av idéen hans.

Verden hvirvler forbi.

Snorre og Leo danser.

Aina hvirvler med ett forbi.

Hva var det? Leo er feid med av runddans, og vrir hodet. Han holder igjen, Snorre vil ikke slippe først, men gir seg leende, til han ser hva som skjer. Dansen stanser. Musikken dør.

Der står Leo, ansikt til ansikt med Aina. Hun står på veien, i skjæret fra billyktene, med flyttelasset sitt i en bag og to plastposer, og Leos navn og adresse på arket hun rev ut av Sindres gjestebok. Hun ser intenst på Leo.

AINA

Du elsker meg.

Leo ser undrende på henne. Han ser på Snorre for å få hjelp. Snorre dytter ham etpar skritt fram mot Aina.

SNORRE

Sett i gang. Du elsker henne jo.

LEO

Jeg kjenner henne knapt!

SNORRE
Hun kjenner deg.

Leo er rådvill.

SNORRE (CONT'D)
Hør på meg. Du vil takke meg for
det etterpå.

LEO
Hva om det blir et helvete?

SNORRE
(gliser)
Da er jeg uansett ute av landet.

LEO
Ute av landet?

SNORRE
(dytter ham videre)
Gå nå da, mann. Elsk henne. Vær
snill mot henne.

Leo møter Ainas stødige blikk. Han prøver et smil. Det lykkes.

EXT. LEOS HJEM - DAG

LANDPOSTBUDET stanser bilen sin ved Leos hjem, tuter.

Leo og Aina jobber med å sjaue kjøleskap el.l. Aina viser seg å være råsterk, og hun er tydelig basen. Leo henter brevet ved postbilen, åpner det på veien tilbake. Han løfter ut en katt som har forvillet seg inn i et kjøleskap.

LEO
(til katten)
Kom her, Hellige Ånd. Hør hva
onkel Snorre skriver.

Over Leo og Aina og kattene i sk(r)apjungelen begynner Snorres VO-stemme.

SNORRE (VO)
Kjære Leo. Du hadde rett, selv-
følgelig. Bora-Bora er ikke noe
særlig. Var det virkelig dette
du drømte om? Nei, vær glad du
ble hjemme.

EXT. SNORRES HJEM - DAG

Postbilen svinger opp foran Snorres hjem. Landpostbudet stiger ut, sniker seg opp til huset med et brev i hånda.

SNORRE (VO)

Måneskinn over havet, og palmesus
som musikk gjennom mørket? Glem
det. Her er bare neonreklamer og
dum discomusikk.

Postbudet kikker inn et vindu.

Postbudets POV. Der inne holder Snorres mor og EN NY CASA-
NOVA, yngre denne gangen, på med et villt ritt.

Postbudet rister misunnelig på hodet. Han dytter brevet i
postkassa og går til bilen igjen.

INT. SNORRES HJEM - DAG

Snorres mor med den utslitte og snorkende Casanovaen ved
siden av seg på sofaen. Hun leser Snorres brev.

SNORRE (VO)

Og den milde nattbrisen som
kjæler med din hud, mens du
hviler ved din elskedes side, på
en strand som ligger hvit rundt
bukten, som et smil i trope-
natten?

INT. TRAPP - DAG

Trappa hjemme hos Leo. Døra til hans rom er lukket. Vi
hører samleilyder, en knirkende seng der inne (OFF).

SNORRE (VO)

Nei, det er ikke her, noe av det.
Det er en løgn, Leo. En vakker
løgn, riktignok, men en løgn
uansett. Vær glad du valgte rett,
og ble hjemme.

I døra til sitt rom står Leos foreldre. De ser stolte og
glade på hverandre. Endelig har det blitt til noe med
sønnen! De lukker døra de også, og nye samleilyder be-
gynner der inne, en knirkende seng til (OFF).

EXT. STRANDKAFÉ - KVELD

En hvit sandstrand. Vi trekker ut, og ser at stedet er
akkurat så paradisisk som Snorre nettopp har benektet at
det er.

Under et stråtak på en strandkafé sitter Snorre og ser på
brevet han har skrevet. Palmer i bakgrunnen, med kulørte
lykter spent opp mellom trestammene.

Et skilt forteller at dette er "Best bar in Bora-Bora".
Snorre undertegner brevet.

SNORRE (VO)
Din venn Snorre.

Han legger brevet i en konvolutt. TO INNFØDTE PIKER glir ut
av mørket. Snorre rekker bare en rask slurk av ananas-
drinken sin før de flår av ham klærne, og de alle tre løper
nakne fra oss, ut i bølgene.

SNORRE (VO CONT.)
PS: Vi skyter opp som blomster,
men visner snart og fårer bort
som skygger, sier Bibelen. Og mer
er det liksom ikke. Men det kan
jo være en feil i oversettelsen?

NEDTONING

ETTERTEKSTER

SLUTT.